

Kutsal Yazılar Srisi

Kilisenin Hizmetkarları

İncil'in Timoteos ve Titus Bölümleri
Üzerine bir Yorum

Can Nurođlu

Kilisenin Hizmetkarları

Can Nurođlu

Telif Hakkı/Copyright Can Nurođlu, 2019

E-Kitap Hristiyan Kitaplar tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için sitemize ziyaret edin.

Türkiye'de Kilise Adresleri

İçindekiler

ÖNSÖZ

1.TİMOTEOS'A GİRİŞ

TASLAK

YASA VE İMAN

İBADET DÜZENİ

KİLİSE GÖREVLİLERİ

ÖRNEK İMANLI

KİLİSE YARDIMI

GERÇEK YAŞAM

TİTUS'A GİRİŞ

TASLAK

TOPLULUĞUN ÖNDERLERİ

TOPLULUĞUN DÜZENİ

TOPLULUĞUN TANIKLIĞI

2.TİMOTEOS'A GİRİŞ

TASLAK

KORKUSUZ TANIKLIK

ALNI AK İŞÇİ

TANRI ADAMI

AYRILMA ZAMANI

KAYNAKÇA

ÖNSÖZ

Kilise önderi duyunca çoğu insanın aklına cüppeli bir amca gelir. Hristiyanlığın farklı mezheplerine ve geleneklerine göre tabii ki bu tarz adamlara rastlamak mümkündür. Ancak Hristiyanlığın en eski tarihlerine dönecek olursak bu gibi resmi kıyafetler yerine gayri resmi olarak büyük fedakarlıkla hizmet eden genç ve yaşlı önderlere rastlıyoruz. Çünkü Mesih'in Kilisesinde önderlik yapmanın başlıca niteliği esas alçakgönüllülüktür (Yuhanna 13). Giyimle kuşam ve diğer örf ve adetler çok sonradan geliştiler. İlk kilise kurulduğu zaman önderleri doğal olarak Mesih'in bizzat seçtiği 12 elçiydiler. Sonra müjde yayıldıkça ve farklı yerlerde yeni topluluklar kurulunca her topluluğa önderlik yapacak birer 'ihtiyar heyeti' elçiler tarafından seçilirdi. Bunlar yerel kilisenin içinden, en olgun adamlarından seçilirdi. Belirlenen bu önderlerin resmi bir konumları ya da eğitimleri yoktu. Onları yetkili kılan diğer önderlerin eliyle seçilip topluluğun onayına sahip olmalarına dayanıyordu. Üslendikleri bu ruhsal konum dünyadaki önderlik vasfından çok farklı çünkü Mesih'e göre önderlik yapan kendini asla yüceltmemelidir. İncil'e göre önderlik demek hizmet etmek demektir. Kısacası bu hizmeti sürdürmek büyük özveri ve adanmışlık gerektirirdi.

Elçi Pavlus kilisenin ilk yıllarında uğradığı yerlerde pek çok topluluk kurdu. Kurduğu her kilisenin başına hep bir takım önder atamaya özen gösterirdi (E.İşleri 14:24). Bazen belirli bir kilisede bir sorun olduğu zaman Pavlus özellikle bu önderlerin sorunları çözmeleri için ricada bulunurdu (Filipililer 4:1-3). Kilise önderlerinin sürdürdüğü bu hizmet o kadar büyük önem taşıyordu ki Pavlus Efes'in yakınından geçerken yalnızca önderleri yanına çağırarak onlara bu kutsal sorumluluğun önemi hakkında uzunca konuştu (E.İşleri 20:17-38). Aynı zamanda Elçi Pavlus'un yanında, onunla birlikte hizmet eden bir takım genç önder daha vardı. Timoteos ve Titus bunlardandı. Bazen Pavlus'un ne kadar büyük işler başardığına şaşırırız oysa ki bunu yalnız başına yapmadı, asla yapamazdı. Elçi Pavlus bir takım adamıydı. Beraberinde gezdirdiği bu genç hizmetkarları ruhsal açıdan yetiştirmenin yanı sıra bazı özel durumları çözmek için de kendi yerine sağ sola gönderiyordu. Nedeni belli; kiliseler çoğaldıkça Pavlus hepsine yetişemiyordu o yüzden kendi yetiştirdiği bu adamlar aracılığıyla toplulukların ihtiyaçlarına yetişiyordu. Genellikle genç olan bu önderlerin Pavlus gibi son derece mütevazı ve özverili bir hizmet sürdürdüklerini biliyoruz (Filipililer 2:19-24).

Hayatının sonuna doğru Elçi Pavlus bu önder takımına daha da muhtaç

oldu. Özellikle hapse düştüğü zaman onlara çok dayanıyordu ve aracılıklarıyla birçok yere mektuplar gönderiyordu. Bu hizmetkarlar arasında Timoteos çok özel bir yere sahipti. 'Sevgili Oğlum' diye seslendiği bu genç hizmetkara Pavlus iki tane kişisel mektup yazdı. Bunlardan bir kilise önderinin karşılaştığı farklı durumlarda nasıl davranması gerektiğini öğreniyoruz. Dahası Elçi Pavlus'un ona duyduğu içten sevgiye de tanık oluyoruz. En önemlisi kilisede hizmet edecek kişilerin ne denli hikmetli, sabırlı ve alçakgönüllü olmaları gerektiğini görüyoruz. Sonuç olarak kilisede önderlik yapmak sanıldığı gibi rahat ve kolay bir şey değil. Sadece ilginç bir kıyafet giymekten ya da pazardan pazara vaaz vermekten ibaret de değil. Gerçekten önderlik yapmak demek Mesih gibi kiliseyi büyük fedakarlıkla sevmek demektir.

1.TİMOTEOS'A GİRİŞ

Elçi Pavlus mektuplarını genellikle kilise topluluklarına yazardı. Ancak burada baktığımız üç mektup kiliselere Pavlus'un adına hizmet eden genç önderlere yöneliktirler. O yüzden öncelikle söz konusu olan bu kişilerin kim olduklarını ve onlara neden bu mektuplar gönderildiğini incelememiz gerek.

A. TİMOTEOS KİMDİ? – Elçi Pavlus Timoteos'la ilgili şöyle ifadeler kullanıyor, “imanda öz oğlum” ve ‘sevgili oğlum’. Pavlus’a eşlik eden onca öğrencileri arasında Timoteos’un çok özel bir yeri vardı. ‘Timoteos’ demek ‘Tanrı’yı onur eden’ ya da ‘Tanrı’nın onurlandırdığı kişi’. Timoteos’la Elçilerin İşleri 16. bölümünde ilk kez karşılaşıyoruz (Elç.İşleri 16:1-3).Listra’da yaşayan Timoteos büyük olasılıkla bundan bir kaç sene önce Pavlus’un şehrinde nasıl taşa tutulup ölümden döndüğünü gördü (14:8-22, 2.Timoteos 3:11). Listra bir Roma kolonisi olmakla birlikte oldukça pagan bir kentti. Timoteos’un annesi ve nenesi çok güçlü Mesih imanlılarıydı ama babası Grekti. Çocukluğundan beri Mesih’in öğretileriyle büyüyen Timoteos o yöredeki imanlılar arasında kendini öyle kanıtlamıştı ki Pavlus’un hizmet takımına katılmak istediğinde karşı çıkan olmamıştı. Anlaşılan önderlerinin ve Pavlus’un onayını da aldı (1.Timoteos 4:14, 2.Timoteos 1:6). Ancak annesi Yahudi olduğu için Pavlus onun sünnet olmasını da istedi, şöyle ki müjdeyi paylaşırken Yahudilere tökez olmasın. Böylece daha çok gençken Timoteos Pavlus’un yol arkadaşı olmak üzere birçok zorluğa göğüs germeye razı oldu.

İncil’in ilerleyen bölümlerde Timoteos hep Pavlus’un özel yardımcısı ve temsilcisi olarak geçiyor (Elç.İşleri17:14,15, 18:5, 19:22, 1.Korintliler 4:17). Kimi yerde Pavlus bir şehirden ayrılmak zorunda kalınca Timoteos geride kalıp topluluğu pekiştirirdi. Kimi yerde Pavlus’un adına sorun yaşayan toplulukları da ziyaret ederdi. Anladığımız kadarıyla Timoteos çekingen bir yapıya sahipti (1.Korintliler 16:10). Ama buna rağmen çok sadık ve fedakar bir kardeş olarak Pavlus’un övgüsünü kazandı (Filipililer 2:19-22). Pavlus’un Roma’daki birinci tutukluğundan sonra Pavlus ve Timoteos yine birlikte Rab’bin işine devam ettiler. Anlaşılan Efes kilisesine uğradılar ve Elçi Pavlus orada kalmasını rica etti (1.Timoteos 1:3). Oldukça genç olan Timoteos’un Efes Kilisesindeki rolü başpiskopos olmak değil var olan önderlere yardımcı ve destek olmaktı. Oradaki kardeşler arasında örnek biri olmaya çağrıldı.

B. MEKTUBUN AMACI – Efes’ten Makedonya ilindeki kiliselere geçen Pavlus kısa sürede geri gelmeyi planlıyordu ama gecikeceğini anlayınca bu mektubu ruhsal oğlu Timoteos’a gönderdi. Pavlus’un bu mektubu yazmaktaki amacı şöyle özetleyebiliriz:

Anlaşılan Efes'te Mesih'in müjdesine ters düşen öğretiler yayanlar vardı (1:3). Bunların arasında özellikle Musa'nın Yasa'sını ön plana çıkaran ve boş konular üzerinde uzunca tartışanlar var. Pavlus Timoteos'un bu gibi yararsız ve yanlış öğretileri susturmasını istiyordu.

Aynı zamanda Pavlus imanlıların 'Yaşayan Tanrı'nın topluluğunda' nasıl davranmalarını gerektiğini anlatmak için bunları Timoteos'a yazar (3:14-15). Böylece bu kısa mektupta kilisenin günlük ve pratik işleyişleriyle ilgili birçok önemli öğretilere rastlıyoruz. Bu mektup bir kilise önderinin el kitabı gibidir.

Son olarak Pavlus Timoteos'u imanlılara konuşmada, davranışta, sevgide, imanda ve paklıkta örnek olmaya çağırır (4:12) Çünkü insanlara birçok şey öğretmekten ziyade hayatımızla sergilemek her zaman daha etkili ve kalıcı bir iz bırakır.

TASLAK

- Doktrinle ilgili Öğreti (1:1-20)
- Selamlama (1:1-2)
- Yasanın şimdiki faydası (1:3-11)
- Pavlus'un emaneti (1:12-20)
- Kilise Düzeniyle ilgili Öğreti (2:1-3:16)
- Dua düzeni (2:1-7)
- Rol düzeni (2:8-15)
- Önderlik düzeni (3:1-16)
 - Gözetmenler (3:1-7)
 - Görevliler (3:8-16)
- Sahte Öğretilere karşı Uyarı (4:1-16)
- İmandan dönüş (4:1-5)
- Ruhsal disiplinin önemi (4:6-16)
- Kilise Hizmetkârlarıyla ilgili Öğreti (5:1-25)
- Genel ilişkiler (5:1-2)
- Dullar konusu (5:3-16)
- İhtiyar konusu (5:17-25)
- İmanlının Pratik Hayatıyla ilgili Öğütler (6:1-21)
- Kölelik sorunu (6:1-2)
- Zenginlik sorunu (6:3-19)
- Vedalaşma (6:20-21)

YASA VE İMAN

1.Timoteos 1:1-20

1-2 Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Mesih İsa'nın buyruğuyla Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan imanda öz oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun. 3-4 Makedonya'ya giderken sana rica ettiğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişilerin farklı öğretiler yaymamasını, masallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla uğraşmamasını öğütü. Bu şeyler, imana dayanan tanrısal düzene hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar. 5 Bu buyruğun amacı, pak yürekten, temiz vicdandan, içten imandan doğan sevgiyi uyandırmaktır. 6 Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar. 7 Kutsal Yasa öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne söyledikleri sözleri ne de iddialı oldukları konuları anlıyorlar. 8 Yasa'yı özüne uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz. 9-10 Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımayanlarla asiler, tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan yoksunlarla kutsala karşı saygısız olanlar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretilere karşıt olan başka ne varsa onlar için konmuştur. 11 Mübarek Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre bu böyledir. 12 Beni güçlendiren Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrederim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmetine aldı. 13 Bir zamanlar O'na küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptıysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım. 14 Ama Rabbimiz'in lütfu, imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle birlikte bol bol üzerime döküldü. 15 «Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi» sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim. 16 Ama Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende sergilemek için bana merhamet etti. 17 Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün çağların Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrı'nın olsun! Amin. 18 Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlere dayanarak iyi savaşı sürdüresin. 19 İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar. 20 Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfür etmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

AÇIKLAMA: Kilisenin en büyük düşmanı genellikle dışardan nefret kusan ya da saldıranlar değil, kendi içinde olan köstebek imanlılardır. Bunların bazısı gerçekten imanlı değil, bazısı ise egolarından pek kurtulamamış imanlı. İncil'de sahte öğretmenlere karşı pek çok uyarı var

ama kendini beğenmiş imanlılar da o kadar da tehlikelidirler. Öz oğlu gibi Timoteos'u seven Pavlus bu mektubu onu imanda pekiştirmek ve bu gibi yanlış öğretilere karşı yetkilendirmek adına yazıyor. Efes'te kalan Timoteos'a çok büyük bir iş düşüyordu. Anlaşılan toplulukta farklı öğretiler yayan ve doktrinsel birçok konu üzerinde uzunca tartışmaya bayılan kişiler vardı. Aslında dürüst olmak gerekirse birçoğumuz ilk iman ettiğimizde de bu tür tartışmaları severdik. Ne var ki Rab'bin ve topluluğun değerini daha iyi anladıkça olgunlaşmaya başladık ve bu boş tartışmaları geride bıraktık. Ancak bazıları bunlardan vazgeçmek istemiyor ve bunlar sayesinde toplulukta hep sorunlar yaşanıyor. Efes Topluluğun'da da böyle bir durum vardı. Ama Elçi Pavlus bu tür tartışmaları hep kınar (1.Timoteos 6:3-5, 20-21, 2.Timoteos 2:14-16). Neden? Çünkü bunlar kilise topluluğunu bina etmekten çok kardeşleri birbirine karşı düşürür. Nitekim uzunca konuşup tartışanlar Rab'den çok kendilerini ön plana çıkarıp egolarına hizmet ediyorlar. Oysa ki imanımızın amacı pak bir yürek, temiz bir vicdan ve içten bir kardeş severliğidir.

Bu sırada Efes'te yaşanan tartışma Musa'nın Yasasıyla ilgiliydi. Pavlus Kutsal Yasa öğretmeni olarak ortada gezen bu kişilerin esas neden bahsettiklerini bilmediklerini söyler. Aslında Yasa'yı anlamak gerçekten önemlidir. Eski Antlaşma'da geçen Yasa bizi bağlıyor mu? Orada geçen buyruklara tabi olmamız gerekiyor mu? Dikkatli olmamız lazım çünkü bunun cevabı hem evet hem de hayırdır. Yasa'da geçen temel ahlaki buyruklar tabi ki evrensel niteliktedirler, (adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin gibi) nitekim bunların çoğunu Mesih ve elçileri Yeni Antlaşma'da tekrarlıyor. Fakat törensel ve toplumsal yasalara gelince bunların Yahudi halkına özgü olarak verildiğini görebiliyoruz. Bu yüzdendir ki İncil Eski Antlaşma'da Yahudilere buyrulan birçok kuralı kaldırıyor (kurban kesmek, domuz eti yemek ve sünnet olmak gibi). Burada ise Pavlus Tanrı'nın gönderdiği bu Yasa'nın asıl amacına dikkatimizi çekmeye çalışır. Bazılarının sandığı gibi Yasa insanın günahtan kurtulması için göğe yükselen bir merdiven değildir. Yasa insanı kurtaramaz onu yalnızca yargılayabilir. Yasa sadece doğruları ve yanlışları öğretir gerisi bize kalmıştır. Acı gerçek şu ki Yasa'nın aynasında kendimize iyice bakarsak pek çok konuda eksik olduğumuzu görüyoruz. Bu açıdan Yasa her insanın günahlı olduğunu kanıtlamak için çok önemli bir rol oynuyor (Romalılar 3:20). Peki Mesih imalıları olarak Yasa'yı ne yapmalıyız? Bizler Yasa'ya göre yaşamaya kalkarsak kesinlikle hayal kırıklığına uğrarız. O'nun yerine Rab içimize Kutsal Ruh'unu vermiştir ve izler artık O'na uymalıyız (Galatyalılar 3). Yine de başkalarına günahlarını göstermek için Yasa çok işe

yarayabiliyor. Bazıları günahkar olduklarını kabul etmek istemiyor, bu durumda ikna olmaları için onlara Yasa'nın aynasını tutabiliriz.

Ardından Pavlus kendi hayatından örnek verir. Eskiden Yasa'ya çok bağlı olan Pavlus aşırı dindarlığından ötürü ilk Hristiyanları zülüm ederdi. Ancak bunu bilgisizlikten ve imansızlıktan ötürü yaptığını belirtir. Çünkü Mesih'le karşılaştığı zaman Pavlus ne büyük bir yanılığa kapıldığını anladı. Böylece eskiden Hristiyanların en büyük düşmanı Hristiyan inancının en büyük savunucusu oldu. Yine de Pavlus imanlılara yaşattığı zülümden ötürü kendini 'günahkarların en kötüsü' olarak görürdü. Ama Rab Pavlus gibilerini özellikle kurtarmayı sever, öyle ki tüm insanlara örnek olsunlar. Bu yüzden Pavlus kendini tutamayıp Rab'bi övmeye başlar. Burada Pavlus ile Kutsal Yasa öğretmeni olmaya çalışanlar arasında ne kadar büyük bir fark olduğunu görürüz. Aslında Pavlus Yasa'yı hepsinden daha iyi bilir ve uygulardı zamanında ama Mesih'i tanıdıktan sonra gurur yerine alçakgönüllülük, ego yerine lütuf hükmediyor. Son olarak Pavlus Timoteos'u cesaretlendirmeye çalışır. Yıllar önce hakkında söylenen peygamberlik sözünü hatırlatır (1.Timoteos 4:14). İlk Pavlus'la birlikte yola çıktığı zaman çok zorlu bir mücadeleye başladığını biliyordu. Ancak zaman geçtikçe yorulmuştu, şimdiyse Pavlus onu imanda dimdik durmaya çağırır. Bu demek hem kendini temiz tutmak hem de Mesih inancının başkaları tarafından kirletilmesine izin vermemek demek. Hatta Pavlus iman konusunda batmış iki kişinin isimlerini de verir. Bunları 'Şeytan'a teslim ettim' derken onlara kilise disiplini uygulandı demek istiyordur (1.Korintliler 5:3-5). Anlaşılan Mesih'e göre yaşamak için yalnızca kendimize değil topluluğumuza da dikkat etmeliyiz.

İBADET DÜZENİ

1.Timoteos 2:1-15

1-2 Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun. 3 Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder. 4 O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister. 5-6 Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur. 7 Ben bunun habercisi ve elçisi atandım -gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum- uluslara imanı ve gerçeği öğretmeye atandım. 8 Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller yükselterek dua etmelerini isterim. 9-10 Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim. 11 Kadın sükûnet ve tam bir uysallık içinde öğrensin. 12 Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermiyorum; sakin olsun. 13-14 Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da Adem değildi,

kadın aldatılıp suç işledi. 15 Ama doğum yapıp kurtulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve kutsallıkta yaşasın.

AÇIKLAMA: Bu mektuplarda Elçi Pavlus kilisede uygulanması gereken düzeni sağlamlaştırmaya çalışıyor (3:15). Kilisede ibadet deyince genellikle söylenen ilahiler ve tapınma düzeni aklımıza gelir. Fakat Rab'bin sözüne bakarsak aslında ibadet Rab'be adanmış bir hayat biçimidir (Romalılar 12:1-2). Kilisedeki yansımalarına gelince ilahilerden çok dua ön plana çıkar. Ne var ki çoğu zaman kiliselerimizde duaya pek zaman ayırmıyoruz. Pavlus ise duaya daha çok önem vermemiz gerektiğini öğütler (Koloseliler 4:2). Dua derken yalnızca kişisel sıkıntılarımız ya da ihtiyaçlarımız için de değil, daha büyük ve geniş çaplı dualar kastediyor. Burada okuduğumuz gibi ülkemizin en baştaki yetkililerinden tüm insanlara kadar dua etmeye özen göstermeliyiz. Bazımız bu konuda zorlanabiliyoruz çünkü baştaki yönetimi belki tasvip etmiyoruz. Fakat unutmayalım ki Pavlus bu sözleri yazarken Roma İmparatorluğun başına gelmiş geçmiş en çılgın ve gaddar isim söz konusu: Neron! Daha sonra Pavlus'un kendisi bu adamın düzenlediği katliam sırasında can verdi. Ama Pavlus ısrar ediyor; bu gibi adamlar ve tüm yetkililer için kilisede mutlaka dua edilsin. Neden? Çünkü her yönetim Tanrı'nın müsaadesiyle kurulmuştur (Romalılar 13:1-7). Ayrıca Mesih imanlıları olan bizler yönetimlere başkaldıranlardan değil boyun eğenlerdeniz (1.Petrus 2:13-17). Ama niçin dua ediyoruz? Sakin ve huzurlu bir ortamda yaşamak için dua ediyoruz, çünkü biz barışseverleriz. Aynı zamanda bu gibi insanların kurtulması için dua ediyoruz. Evet, Rab Neron gibi insanların dahi kurtulmasını ister. Bu mümkün değil diye düşünebiliriz ama Eski Antlaşmada terör estiren Babil Kralı Nebukadnessar'ın iman ettiğine dair kendi yazdırdığı tanıklığı okuyabiliyoruz (Daniel 4). Sonuç olarak Rab tüm herkesin, ne kadar iyi ya da kötü, küçük ya da büyük olursa olsun, kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister.

Sonraki ayet aslında çok önemli; bu Tanrı'nın gerçeğidir: Tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır, o da İsa Mesih! Öncelikle bizim tek Tanrı'ya inandığımızı belirtir. Aynı zamanda bizi Tanrı'yla barıştıran tek kişinin Mesih olduğunu belirtir. Pavlus'un bu satırları yazdığı dönemde Efes gibi şehirlerde insanlar pek çok ruhsal araca başvuruyorlardı. Bazısı putlara kurban sunar, başkaları imparatora dua eder, bazıları atalarına da adak adardı. Günümüzde durum çok farklı değil. İnsanlar Tanrı'ya ulaşmak için kendilerince birçok farklı araç kullanmaya çalışır. Ancak Rab'bin Sözü çok açık ve net olarak şunu belirtir ki TEK Tanrı ile insanlar arasında TEK bir araç vardır, O da İsa Mesih'tir! Nedeni de şu: bir tek İsa Mesih canını tüm herkes için vermiştir. Tanrı Oğlu insan oldu, aramızda yaşadı ve kutsal hayatını bizim uğrumuza fideye olarak çarmıhta sundu. Böylece günaha esir

olan bizler Mesih'e iman ederek günahımızdan aklanıyoruz, İblis'ten özgür oluyoruz, ölümü yeniyoruz ve Tanrı'ya erişme umuduna sahip oluyoruz. Tanrı artık bizi günahımızdan dolayı yargılamayacak çünkü Mesih gerekli bedeli kendi kanıyla karşıladı, fidyemiz ödendi, bizler artık özgürüz (Romalılar 8:1).

Şimdi Pavlus ibadet düzeni konusuna geri dönüyor ve kilisede herkesin nasıl davranması gerektiğini kısaca anlatır. Öncelikle erkeklere yönelir ve onların Rab'bin huzurunda pak eller kaldırarak ibadette öncüllük yapmaları gerektiğini öğretir. Erkekler bazen bu konuda çok pasif kalabilir o yüzden Pavlus onları hem kutsallıkta hem de duada örnek olmaya çalışır. Sonra kadınlara yönelir ve özellikle giyimlerine odaklanır. Tabi ki imanlı kadınların güzel giyinmesinde sorun yoktur ancak dünyadaki kadınlar gibi insanların dikkatini kendi dış görünüşlere çekmeye çalışıyorlarsa bu Rab'bi hoşnut etmez. Çünkü bu tür davranışta benlik ön plandadır ve başkalarının sürçmesine de neden olabilir. Bunun yerine Rab'bin sözü bizi edepli, ölçülü ve iyi işlerle süslenmiş olmaya çağırır (1.Petrus 3:3-6). İnsanların dikkatini çeken dış güzelliğimiz değil iç güzelliğimiz olmalı.

Sonra topluluk düzeninde kadınların uysallık içinde öğrenmesi, öğretmemesi ve erkeğe egemen olmaması gerektiğini okuyoruz. Bu ne demek? Bu sözlere şaşırın bazıları Pavlus'un burada kendi şahsi fikrini ya da sadece o günün özel durumuna karşı bunları yazdığını ileri sürer. Ancak bildiğimiz gibi Rab'bin Sözünde yazılanlar kimsenin 'özel yorumu' değildir (2.Petrus 1:20). Ayrıca Pavlus bunu sadece burada değil benzerini 1.Korintliler 14.bölümde de yazar. O zaman ne demek istiyor bu ayetler? Öncelikle şunu biliyoruz ki Rab'bin gözünde kadın erkek ayrımı yoktur, nitekim ikisi günahkar olduğu gibi ikisi aynı lütufla kurtulur (Galatyalılar 3:28). Aynı zamanda fiziksel yapı itibariyle farklı yaratıldığımızın ve evlilikte farklı görevler üstlendiğimizin farkındayız. Böylece evde kadınlar kocalarına bağımlı oldukları gibi kilise düzeninde kadınların erkek önderlere bağımlı olmaları gerek. Ama yine şunu unutmamalıyım bu bir değer meselesi değil, bu bir düzen meselesidir. Pavlus gerekçe olarak yaratılışı anımsatır: Önce erkek yaratıldı ve sonra kadın. Yani önderlik vasfı en baştan erkeğe yüklendi (1.Korintliler 11:3). Bunu çok iyi bilen İblis de bu yüzden kadına yönelip önce onu baştan çıkarmaya çalıştı. Bu yüzden yaratılıştan beri kurulan bu düzeni hem evimizde hem de kilisemizde korumamız gerek. Peki pratik olarak bu ne demek? Erkekler sultanlık sürsün demek değil tabi. Bizler Mesih'i örnek alarak kadınlarımızı içten bir sevgi ve saygıyla kayırmalıyız (Efesliler 5:22-33). Kilise düzeninde elbette ki kadınlar armağanları doğrultusunda her tür hizmet edebilir, ancak topluluğun önünde öğretmeye ve de başında önderlik yapmaya gelince erkek önderler

kutsal görevlerini sürdürmelidir. Nitekim Mesih'in on iki havarisi olsun, ilk kiliselerde önderlik yapan diğer kişiler olsun, önderlik vasfının hep erkeklere verildiğini görüyoruz. Kadınların görevi ise farklı. Onlar özellikle ev ortamında Rab'be yaraşır çocuklar yetiştirerek kutsal vasıflarını yerine getiriyorlar. Hatta bu görevi adanmış bir şekilde gerçekleştirdikleri takdirde kendilerini Havva'dan kalma utançtan 'kurtarmış' olurlar.

KİLİSE GÖREVLİLERİ

1.Timoteos 3:1-16

1 İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi bir görev arzu etmiş olur. 2 Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı. 3 Şarap düşkünü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalı. 4 Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı olmalarını sağlamalı. 5 Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrı'nın topluluğunu nasıl kayırabilir? 6 Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'in uğradığı yargıya uğrayabilir. 7 Topluluğun dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin. 8 Aynı şekilde kilise görevlileri, özü sözü ayrı, şarap tutkunu, haksız kazanç peşinde koşan kişiler değil, ağırbaşlı kişiler olmalı. 9 Temiz

vicdanla imanın sırrına sarılmalıdırlar. 10 Bunlar da önce denensin; eleştirilecek bir yönleri yoksa görev alsınlar. 11 Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve her bakımdan güvenilir olmalı. 12 Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini iyi yöneten kişiler olsun. 13 Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer edinir, Mesih İsa'ya imanda büyük cesaret kazanırlar. 14-15 Yakında yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin direği ve dayanağı olan Tanrı'nın ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrı'nın topluluğunda nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye sana bunları yazıyorum. 16 Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür. O, bedende görüldü, Ruh'ça doğrulandı, Meleklerce görüldü, Uluslara tanıtıldı, Dünyada O'na iman edildi, Yücelik içinde yukarı alındı.

AÇIKLAMA: Her kurumda olduğu gibi Kilise topluluğunda da düzen sağlayacak bir önderlik hiyerarşisi gerek. Daha önce değindiğimiz gibi baştan beri kurulan imanlı topluluklarında bir takım 'ihtiyar' ya da 'gözetmen' önder olarak atanırdı. Bunlar özellikle topluluğun ruhsal sağlığından sorumludular (İbraniler 13:17). Kilise üyelerinin onlara her açıdan saygı duymaları gerekir (1.Selanikliler 5:12-13). Peki kimler bu kutsal görevi üstlenebilir? Burada Elçi Pavlus önderliğe atanacak kişilerde aranması gereken temel nitelikleri sıralar. Tabi hiç bir önderin tam anlamıyla bu profile uyması mümkün değil ama yine de çitayı yüksek tutmakta her zaman fayda var. Pavlus öncelikle bu görevi üstlenmeye yanaşan kişilerin iyi bir şey arzu ettiklerini vurguluyor çünkü kolay bir görev değil. Sonra sıralanan nitelikleri üç bölüme ayırabiliriz. Öncelikle kişisel karakter özellikleri var, sonra ailevi ve son olarak toplumsal nitelikler gelir. Genel olarak önderliğe atanan kişinin bariz bir ayıbı olmamalı. Karakteri itibariyle dengeli, sağduyulu, uysal, ve alçakgönüllü biri olarak bilinmelidir. Kavgadan, para sevgisinden, başka her hangi kötü bir alışkanlıktan uzak olmalı. Kısacası her açıdan örnek bir imanlı olmalı. Ailesine gelince karısına sadık, çocuklarına sahip çıkan biri olmalı. Ailesi ile birlikte tüm topluluğa örnek teşkil eden bir düzen sergilemeli. Bununla beraber misafirperver olmalı. Evini ve çocuklarını Rab'be yaraşır bir şekilde yetiştirmeli, yoksa dediği gibi kendi ev halkını yönetmesini bilmeyen Tanrı'nın ev halkına nasıl sahip çıkabilir? Bunun dışında imanlılar ve imansızlar arasında saygın bir kişi olarak tanınmalıdır. Bunun için yeni bir imanlı önderliğe atanmamalı yoksa İblis'in yolundan gidip gurura kapılabilir. Önderlik vasfını yüklenen uzun bir süre boyunca insanların

güvenini kazanmış biri olmalı. Aslında bu listeden çıkan ideal önderlik portresi tüm hepimiz harika bir örnek teşkil eder.

Gözetmenlerden sonra Pavlus kilisede hizmet eden diğer görevlilere de değinir. Aslında kilise tarihinin başlarında önderlik yapan Elçilerin kendilerine yardım etmek için seçtikleri yedi görevli görüyoruz (Elç.İşleri 6). Daha sonra kiliselerde önderlik vasfını taşıyan bu iki gruba yine rastlıyoruz: Gözetmenler ve Görevliler (Filipililer 1:1). Gözetmenlere daha çok öğretmek ve önderlik yapmak düşer, görevlilere ise topluluğun pratik ihtiyaçlarını karşılamak düşer. Nitekim burada 'görevli' diye çevirilen Grekçe sözü (Diyakonos) hizmetkar demektir. Ama ilginçtir ki sıralanan niteliklere baktığımızda gözetmen ile görevli arasında pek bir fark gözüküyor, çünkü ruhsal açıdan ikisinin tüm topluluğa kutsal bir örnek teşkil etmeleri gerekir. Bu ayetlerde Pavlus ayrıca kilisede görev üstlenen bu adamların eşlerine de değinir; onlar da kocaları gibi ağırbaşlı, saygın birer imanlı olmalı. Çünkü denildiği gibi, 'her başarılı erkeğin arkasında harika bir kadın var'. Önderlik takım işidir. Önderler eşlerine sık sık danışmalı, aynı zamanda birbirine danışmalı, aynı zamanda hizmet eden alt takımdaki kişilere de danışmalı... Kutsal Kitap'a göre önderlik yapmak dünya düzenine çok terstir. Vurdumduymazlık, kabadayılık veya zorbalık kesinlikle olmaz. Bu iş alçakgönüllülük işidir. Burada şunu da sorabiliriz: Gözetmen veya görevli nasıl seçilir? Oylamayla mı, atanmayla mı? İncil'e baktığımızda Rab'bin kendisi elçileri seçtiğini görüyoruz. Sonra elçiler ilk önderleri seçtiler. Burada ayrıca önderliğe önerilen kişilerin topluluk tarafından 'denenmesi' gerektiğini görüyoruz. Eğer kimsenin kayda değer bir itirazı yoksa önderliğe atanabilir. Şöyle özetleyebiliriz: önderler burada sıralanan niteliklere göre başka önderler tarafından ait oldukları topluluktan seçilmeli ve topluluğun onayına sunulmalı.

Bölümün son ayetlerinde Elçi Pavlus tüm bu talimatları neden yazdığını belirtir. Aslında kendisi Efes'e dönmeyi umuyor ama gecikirse Timoteos'un toplulukta nasıl bir düzen kuracağını bilmesi için bunları yazıyordu. Bu sözlerden Pavlus'un kilise topluluğuna ve düzenine ne kadar büyük önem verdiğini sezebiliyoruz. Çünkü Tanrı düzen Tanrısıdır (1.Korintliler 14:33). Aynı zamanda kilisenin düzeni Rab'bin kutsallığını yansıtmalıdır. O yüzden bu düzeni sağlamakla yükümlü olan önderlere büyük bir iş düşüyor. Son olarak Tanrı yolunun sırrından söz eder. Kilise de bu sırrı taşıyandır. Bu kutsal sırrın özetini muhtemel eski bir ilahinin sözleri olan şu sözlerde okuyoruz:

O (İsa Mesih), bedende görüldü - Tanrı insan oldu!

Ruh'ça doğrulandı - Hakkında yazılan peygamber sözleri gerçekleşti.

Meleklerle görüldü - Tüm ruhsal kainat İsa'yı takdir etti.

Uluslara tanıtıldı - Mesih'in zafer müjdesi her yere yayıldı.
Dünyada O'na iman edildi - Tüm uluslardan O'na iman eden oldu.
Yücelik içinde yukarı alındı - Şimdi İsa Mesih göklerde Baba'nın
sağındadır.

ÖRNEK İMANLI

1.Timoteos 4:1-16

1-3 Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancılara ikiyüzlülüğü nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan dönecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini buyuracaklar. 4 Oysa Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter ki, şükranla kabul edilsin. 5 Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır. 6 Bunları kardeşlere öğütlersen, iman ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsa'nın iyi bir görevlisi olursun. 7 Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda eğit. 8 Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır. 9 Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. 10 Bunun için emek

veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık. 11 Bunları buyur ve öğret. 12 Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol. 13 Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada. 14 Peygamberlik sözüyle, ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmal etme. 15 Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün. 16 Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

AÇIKLAMA: Elçiler Petrus ve Yuhanna gibi Elçi Pavlus da hayatının sonuna doğru sahte öğretmenlerden kaynaklanan tehlikeyi sezmeye başladı. Mesih'in kendisi baştan beri son günlerde baş gösterecek saptırmalar ile ilgili öğrencilerini sıkı sıkıya uyardı (Matta 24:24). Bunları fark eden Pavlus Timoteos'u benzer konularda telkin eder. Kiliselerin içine sızmaya çalışan bu sahtekarları ikiyüzlü, aldatıcı ve İblis'e çalışan kişiler olarak betimler. Bunlar başta imanlı gibi görünseler de daha sonra imandan sapıp beraberlerinde başkalarını uzaklaştırmaya çalışarak kilise topluluklarına büyük zarar verirler. Onların bir başka özelliği de ahlak konusunda tamamen duyarsız olmalarıdır. Pavlus böylelerinin vicdanlarını kızgın bir demirle dağlanmış bir yaraya benzetir, yani duyum işlevlerini yitirdiklerinden dolayı her tür ahlaksızlığı sorgusuz sualsiz yapabiliyorlar (bkz. 2.Petrus 3.bölüm). Bununla birlikte evlilik ve yemek gibi Tanrı'nın yarattığı güzel bazı şeyleri yasaklayarak kendilerini çok kutsal olarak göstermeye çalışırlar. Çok ironik değil mi? Oysa ki evlilik olsun, yemek yemek olsun, Tanrı'nın tüm insanlara bağışladığı kutsal nimetlerdir. O yüzden bunlar için şükrederek insanların düşüncelerini değil Tanrı'yı her yönden yüceltmeye çalışmalıyız.

Ardından Pavlus Timoteos'a kendini 'Tanrı yolunda eğitmeyi' öğütler. Buradaki sözler çok ilginç: Tanrı yolunda derken 'Tanrısallık', ya da Tanrı'ya benzer olma yolunda demek istiyor. Eğitmek sözü de sporcular için kullanılan bir kelimedir: Grekçe'de Gumnazo, günümüzde jimnastik sözü bundan türedi. Pavlus ruhsal egzersizden söz ediyor. Sonra Pavlus fiziksel egzersizle ruhsal egzersiz arasında bir kıyaslama yapar. Fiziksel olarak güçlenmek isteyen bol bol egzersiz yapar ve bunun elbette ki bir faydası var. Rab'bin verdiği bedene iyi bakmak, sağlıklı yaşamak tabii ki önemlidir. Ancak şunu da çok iyi biliyoruz ki ne kadar disiplinli olursak olalım bedenimiz yaşlanıyor ve yıpranıyordur. Dolayısıyla en az bedenimize baktığımız kadar ve esas daha fazla ruhumuzu güçlendirmeye dikkat

etmeliyiz. Bunun güzel tarafı şu ki ruhumuza yaptığımız yatırım hem şimdiki hayatımız için hem de sonsuz yaşam için çok yararlıdır. Çünkü, Pavlus'un başka yerde yazdığı gibi, 'her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız gündün güne yenileniyor' (2.Korintliler 4:16). Duyurduğumuz müjdenin özü de budur: bizler şimdiki rahatlığımız için değil sonsuz yaşam için mücadele ediyoruz. Gerçekten buna inanıyorsak o zaman dünyevi ve fiziksel şeylerden çok ruhsal değerlere odaklanmalı ve bunların ardından koşmalıyız (Koloseliler 3:1-2, 1.Korintliler 9:24-27).

Şimdi Pavlus Timoteos'un odaklanması gereken beş alanı tespit ediyor. Genç olmasına rağmen diğer kardeşlere bu beş konuda örnek olmaya özen göstermesi gerek: Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda ve paklıkta. Timoteos'a yazdığı her iki mektupta Pavlus bu konulara sık sık odaklanır:

1. Konuşmada: Tartışmaları reddet – 1.Tim 1:3-7, 6:3-5, 20-21, 2.Tim 2:14-16.
2. Davranışta: Örnek bir yaşantı sergile - 1.Tim 4:6-8, 13-16, 2.Tim 2:23-26.
3. Sevgide: Rab'be bağlı kal – 1.Tim 1:5, 6:10-11, 2. Tim 1:7-8, 3:2, (4:10).
4. Paklıkta: Ahlaksızlıktan kaç – 1.Tim 6:11, 2.Tim 2:22.
5. İmanda: Mücadeleyi sürdür – 1.Tim 1:18-19, 4:1, 6:12, 2.Tim 4:1-8.

Gördüğümüz gibi Rab yaşımıza değil karakterimize önem verir. Böylece yaşımız ne olursa olsun hepimiz kilise topluluğunda kardeşlerimize bu konularda örnek bir yaşantı sergilemeye özen göstermeliyiz. Bununla beraber Pavlus Timoteos'u Rab'bin Sözü'nü düzenli okumaya ve toplulukta okutmaya teşvik eder. Esas bizi yoldan sapmaktan kurtaracak olan budur. Yoksa Rab'bin buyruklarına değil kendi bildiklerimize güvenmeye başlarsak, imanda ne kadar güçlü olursak olalım düşme ihtimalimiz gittikçe yükselir. Ama her geçen gün Rab'bin hikmetine ve Ruh'un yönlendirişine

bağlı kalırsak o zaman hem kendimizi hem de bizi örnek alan diğer imanlıları sapmaktan kurtarmış olacağız.

KİLİSE YARDIMI

1. Timoteos 5:1-25

1-2 Yaşlı adama çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklere kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster. 3 Gerçekten kimsesiz dul kadınlara saygı göster. 4 Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklerine iyilik borcunu ödemeyi öğrensinler. Çünkü bu Tanrı'ya hoşnut eder. 5 Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz O'na dilekte bulunmaya ve dua etmeye devam eder. 6 Kendini zevke veren dul kadınsa daha yaşarken ölmüştür. 7 Ayıplanacak duruma düşmemeleri için onları bu konularda uyar. 8 Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi imanı inkâr etmiş, imansızdan beter olmuştur. 9-10 Yaptığı iyiliklerle tanınmış, tek erkekle evlenmiş, en az altmış yaşında olan dul kadın, eğer çocuk büyütmüş, konuk ağırlamış, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntıda olanlara yardım etmiş, kendini her tür iyi işe adanmışsa, adı dullar listesine yazılsın. 11 Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel arzuları Mesih'e bağlılıklarına baskın çıkınca evlenmek isterler. 12 Böylece verdikleri ilk sözü çiğneyerek hüküm giyerler. 13 Aynı zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışırlar. Yalnız tembelliğe alışmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek başkalarının işine karışan boşboğazlar olurlar. 14 Bu nedenle, daha genç dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, evlerini yönetmelerini, düşmana hiçbir iftira fırsatı vermemelerini isterim. 15 Kimisi zaten sapmış, Şeytan'ın ardına düşmüştür. 16 İmanlı bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım etsin. İnanlılar topluluğu yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara yardım edebilsin. 17 Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar, özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün. 18 Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: «Harman döven öküzün ağzını bağlama» ve «İşçi ücretini hak eder.» 19 İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyara yöneltilen suçlamayı kabul etme. 20 Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun. 21 Bu söylediklerimi yan

tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum. 22 Birinin üzerine ellerini koymakta aceleci davranma, başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut. 23 Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık baş gösteren rahatsızlıkların için biraz da şarap iç. 24 Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar. 25 Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalmaz.

AÇIKLAMA: Kiliseye uğrayan insanların bazısı farklı niyetlerle gelir. Kimisi kendini göstermek istiyor, kimisi güzel kızlara bakmak istiyor, kimisiyse açık açık para istiyor. Peki insanların bu gibi tuhaf istekleri ve beklentileri nereden kaynaklanıyor? Elbette ki insanın kendi çıkarıcılığından dolayıdır, çünkü çoğu insan sadece kendi bencil ihtiyaçlarını karşılamak istiyor. Ama bunlar için neden kiliseye başvuruyorlar? Kilise bir hayır kurumu değil ki. Ne yazık ki özellikle Orta Doğuda yıllardır hristiyanlığı kötülemek amacıyla kilise insanları kandırmak için para dağıtan bir kurum olarak lanse edilmiştir. Peki kilise hiç kimseye yardım etmiyor mu? Tabi ki yardım eder ama menfaatle gelene değil gerçekten ihtiyacı olan üyelerine yardım eder. Bu bölümde kilisede toplanan bağışların kimlere nasıl verilebileceğini okuyoruz ve gördüğümüz gibi kilise bunu rastgele değil son derece dikkatli bir şekilde yapar. İlk ayetlerde Elçi Pavlus kilisenin genç hizmetkarı olan Timoteos'a farklı insanlara karşı nasıl davranması gerektiğini söyler. Yaşlılara baba ve anne olarak hürmetle davranmalı. Genç kadınlara da kızkardeşiymiş gibi tam bir saygınlık ve paklıkla yaklaşmalıdır. Kısacası kilise içindeki ilişkilerimiz kutsal bir aile ilişkileri yansıtmalı. Bu yüzden ki kilise içinde birbirimize kardeş ve kızkardeş olarak sesleniriz çünkü Tanrı'nın gözünde hepimiz ruhsal bir ailenin mensuplarıyız (Galatyalılar 6:10).

Sonra Pavlus kilise yardımından yararlanan dullarla ilgili ayrıntılı bir takım talimat yazar. Rab'in sözüne göre özellikle dullara ve öksüzlere yardım edilmelidir (Yakup 1:27). Kilisenin ilk yıllarında da bununla ilgili önemli bir olaya rastlıyoruz. Elçilerin İşleri 6. bölümünde kilisenin yaptığı günlük dağıtımında dulların arasında bir anlaşmazlığın baş gösterdiğini okuyoruz. Anlaşılan çok eskiden beri Mesih imanlıları ihtiyacı olan insanlara, özellikle dullara yardım ederlerdi. Ama Pavlus'un burada yazdığından daha başkaları, yani tam olarak ihtiyacı olmayan bazılarının kilisenin bu yardımından yararlanmaya çalıştıklarını anlıyoruz. O yüzden kimlerin dul yardım listesine ekleneceği konusuna açıklık getirmek için Pavlus Timoteos'a yazar. Bir dulun gerçekten bu yardımı hak edip

etmediğini saptamak için Pavlus bir kaç kriter koyar: Birincisi, söz konusu dulun çocukları ya da torunları varsa onlar dula bakmakla yükümlüdürler. Hatta ev halkına bakmayan imanlı, imansızdan beterdir, diyor Pavlus. İmanlılar olarak büyüklerimizin ihtiyaçlarını karşılamak ve sonuna kadar bakmak Rab'den kutsal bir vasiyettir. Böylece ancak kimsesiz dullara yardım edilir. İkinci olarak yardıma muhtaç dulun örnek bir yaşantı sergilemiş olmalıdır. Başkaları gibi hala kendi zevkleri peşinde koşuyorsa 'yaşarken ölmüştür' diyor Pavlus. Dul listesine eklenecek kadın ise saygınlığıyla ve kutsallığıyla tanınmalıdır. Üçüncü, Pavlus yardıma layık görülen dulun altmış yaşından büyük olması gerektiğini belirtir. Daha genç dulların yeniden evlenip evlerine bakmaya teşvik eder. Aslında bu ayetlerden görüyoruz ki dul listesine alınan kadınlar bir tür kilise görevlisi oluyor. Yani daha önce kilise hizmetkarları için yazılan karakter özellikleri onlar için de geçerlidir. Bu dul kadınlar full-time dua eden ve kardeşlere hizmet eden kişiler olmalı, öyle ki onları destekleyen kilise davranışları yüzünden iftiraya uğramasın. Rab'in Sözü bu şekilde kendileri duaya adanmış dullardan büyük övgüyle söz eder (Luka 2:36-38).

En sonunda maddi olarak kilise tarafından desteklenecek bir kişi daha görüyoruz, o da kilise önderi. Daha önce gördüğümüz gibi ilk kiliselerde bir önder değil, bir takım gözetmen vardı. Ama Pavlus'un dediğine göre önderlik takımı içinde öğretmede çok emek veren bir önder varsa iki kat saygıya layıktır. İki kat saygı derken maddi destek demek istiyor, nitekim bir sonraki ayetlerde ücretini hak eden işçiden söz ettiğine göre bu yönden sadık bir şekilde hizmetini sürdüren önderin bu tarz bir karşılığı alması söz konusudur. Özellikle normal işinden vazgeçip full-time kilise işlerine adanan önderler kilise tarafından desteklenmeyi hak ediyorlar. Aynı zamanda birisi kilise önderidir diye diğerlerinden daha önemli ya da değerli demek değildir. Önderler de insan ve hata yapabilirler. Böyle durumlarda onların da azarlanmaları ve yola getirilmeleri gerek. Fakat, aynı zamanda onlara yöneltilen her suçlamayı kabul etmemek lazım. İnsanlar özellikle baştakini suçlamayı severler o yüzden bu gibi dedikodulara kulak asmamaya dikkat etmeliyiz. Sonuç olarak öndeliğe atanacak kişilere gelince çok dikkat etmemiz gerek. Kime ne görev vereceğimizi iki kere düşünmemiz lazım, çünkü birine bir sorumluluk vermek çok kolay ama onu geri almak neredeyse imkansızdır. Bazılarının kişiliği ya da yapısı önderliğe çok uygun görünebilir ama karakterlerini iyice yoklamak lazım. Bazılarının hataları çok bariz, bazılarının pek belirgin değil ama zamanla hepsi ortaya çıkacak çünkü 'gizli olup da ortaya çıkmayacak hiç bir şey yoktur.'

İmanlılar kendi ev halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklerine iyilik borcunu ödemeyi öğrensinler.

GERÇEK YAŞAM

1.Timoteos 6:1-21

1 Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi kötülenmesin. 2 Efendileri iman etmiş olanlarsa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğütle.3-5 Eğer biri farklı öğretiler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz İsa Mesih'in sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kıskançlığa, çekişmeye, iftiraya, kötü kuşkulara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar. 6 Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır. 7 Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz. 8 Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz. 9 Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar. 10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler. 11 Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın, sevginin, sabrın, uysallığın ardından koş. 12 İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sınırsız sarıl. Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin. 13-14 Her şeye yaşam veren

Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsa'nın huzurunda sana buyuruyorum: Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru. 15-16 Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıktaki yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin. 17 Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlasınlar. 18 İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur. 19 Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar. 20 Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıktan yoksun, boş sözlerden, yalan yere «bilgi» denen düşüncelerin çelişkilerinden sakın. 21 Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarını ileri sürerek imandan saptılar. Tanrı'nın lütfu sizlerle birlikte olsun.

AÇIKLAMA: Bu bölümde iki tür yaşam karşılaştırılır: Birincisi her gün televizyonda önümüze konan ve çoğu insanın ardınan koştuğu ünlü ve zengin olma hevesidir. Mutluluk vaadeden bu yaşam stili çok cazibeli ama üne ve zenginliğe kavuşanlara dikkat edersek pek mutlu değiller. Nitekim paraya kavuşanlar bir kuruşunu beraberlerinde öbür dünyaya götüremezler. İkinci yaşam türü eldekiyle yetinerek Rab'be umut bağlamaktır. Bu hayat felsefesi pek kimseyi cezbetmez ancak ne ilginçtir ki bunun sırrını anlayanlar hayattan oldukça memnundurlar çünkü elde ettikleri bu mutluluğa yalnızca bu yaşam için değil sonsuza dek sahip olduklarını bilirler. Şimdi oraya geçmeden önce Pavlus kölelik konusuna değinir. Tabii, Pavlus'un yaşadığı o dönemki kölelik bizim akla getirdiğimiz zenci ticaretinden çok farklı. O dönemde özgür piyasa ya da bireysel inisiyatif diye bir şey yoktu, çalışan kişi birine bağlı olarak hayatını geçirirdi. Böylece ister öğretmen olsun, ister doktor olsun bunlar zengin bir aileye bağlı olarak hizmetlerini sürdürürlerdi, böylece hemen hemen herkes birine köleydi. Kısacası o dönemde kölelik diye geçen olay günümüzde sıradan işçi ya da memur olmaya benzerdi. Bu durumda Pavlus'un imanlıları patronlarına karşı son derece saygılı olmalarını buyurması bizi şaşırtmamalı. Nitekim İncil'in birçok yerinde benzer bir öğreti var (Efesliler 6:5-9, 1.Petrus 2:18-19).

Peki insanlar niçin uğraşır dururlar? Çoğu kişi daha ileri gitmek, zengin olup yüksek bir yere kavuşmak için çalışırlar. Ancak Tanrı yerine başka bir

şeye hizmet ediyorsak günün sonunda çok pişman olacağımız kesindir. Şimdi zenginliğin tehlikesinden söz etmeden önce Pavlus kilisenin içinde bile kendi egolarını hep öne sürmeye çalışanlara değinir, çünkü ister para olsun, ister ego olsun Tanrı'ya rakip olan her şey bir tuzaktır. Ne yazık ki kilisede bazı kişi başkalarını kendilerine çekip bağlamak için ruhsal değerlerimizi bile kullanmaya çalışabilir. Bunlar genellikle başkalarıyla tartışarak kendilerini göstermeye çalışırlar. Onlar Tanrı'nın bu kutsal yolunu kendilerine alet etmeye çalışırlar. Ama sonunda ikiyüzlülükleri ortaya çıkacaktır. Öte yandan gerçek anlamda Tanrı yolunda yürümek, yani Tanrı'ya adanmış bir hayat sürdürmek, gerçekten büyük kazançtır. Pavlus bunu maddi anlamda değil, ruhsal anlamda söylüyor. Eğer Tanrı'nın verdikleriyle yetinmeyi öğrenebilsek gerçekten mutlu oluruz. İşte bu tarz bir hayatın sırrı başkalarının ardından koştuğu zenginlik hayallerinden vazgeçip umudumuzu doğrudan Rab'be bağlamaktır (Filipililer 4:11-13). Öbür türlü servet vaatleri peşinden koşanlar korkunç bir hayal kırıklığına uğrayacaklar. Çünkü ne bu hayatta tatmin olabilir ne de sonsuz hayata kavuşabilirler. Pavlus'un belirttiği gibi bu tür 'para sevgisi' her türlü kötülüğün köküdür. Çünkü insanlar zengin olmak pahasına her tür günaha bulaşıyorlar. Tabi ki yaşamak için para gerekiyor, onda sorun yoktur, ama paraya umut bağlamak gerçekten büyük akılsızlıktır. Öbür türlü Rab'bin nimetleriyle yetinmeyi bilmek gerçek özgürlüktür.

Şimdi Pavlus Timoteos'a gitmesi gereken yolu çizer. Dünyanın tuzaklarından kaçıp Tanrı'nın değerleri olan doğruluk, sevgi ve uysallık gibi niteliklerin ardınan koşmalı. Ama bunlara kavuşmak için gerçekten mücadele etmek gerek (1.Korintliler 9:24-27). Şeytan ve dünya düzeni bizi hep caydırmaya çalışır. O yüzden sonsuz niteliği taşıyan bu gerçek yaşama sahip olmak için büyük çaba sarf etmeliyiz. Nitekim Mesih bunun için geldi: 'Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim (Yuhanna 10:10)' İşte Pavlus uğruna her şeyi verdiği Mesih'in kutsal değerini bilmesi için Timoteos'u kutsal mücadeleyi sürdürmeye çağırır. Yakında bir gün hepimiz Rab'bin karşısına çıktığımız zaman ne kadar zengin ya da ünlü olup olmadığımızın pek bir önemi kalmayacak, önemli olan yüce sevgisine ne kadar sadık kalıp kalmadığımız olacaktır. Son olarak Pavlus zengin olan imanlılara yönelik önemli bir kaç öneride bulunur. Birincisi gurura kapılmasınlar. İkincisi, paralarına bel bağlamasınlar. Üçüncüsü, Rab'bin nimetlerini cömertçe paylaşsınlar. Çünkü bu yaşamda her neyimiz varsa Rab'bin zevk almamız için bize verdiği bir armağandır. Eğer bize fazla denk geldiyse bunu kardeşlerimizle ve ihtiyacı olan başkalarıyla cömertçe paylaşmalıyız. Bunu yaparsak yeryüzündeki hazinemizi Rab'bin egemenliğine yatırmış oluruz. Böylece sonsuz hayatımız için kalıcı bir

şeyler biriktirmiş oluruz. Sonunda Pavlus Timoteos'u boşboğazlık yapanlara karşı dikkatli olması gerektiğini hatırlatır. Bunun yerine hepimiz Rab'bin bize emanet ettiği kutsal değerlere sahip çıkmaya gayret etmeliyiz. İşte gerçek yaşam ve sonsuza dek sürecek mutlu hayat budur.

TİTUS'A GİRİŞ

İncil'in bölümleri arasında Pavlus'un şahıslara yazdığı mektuplara 'pastörel' mektuplar denir, çünkü bu şahıslar önder ya da 'pastör' (çoban) konumunda olan ve kiliselere hizmet eden kimselerdir. Bu mektuplarda özellikle kilisenin iç işleriyle ilgili talimatlar bulunur.

TİTUS KİMDİ? – Elçi Pavlus'un ona 'öz oğlum' demesinden Titus'un büyük olasılıkla Pavlus'un çabalarıyla imana geldiği anlaşılıyor. Pavlus'un Titus'la ilişkisi çok eskiye dayanıyordu. Anlaşılan, ilk müjdeleme seyahatinden sonra Pavlus ile Barnaba Yeruşalim'e dönünce Titus'u yanlarındaydı (Galatyalılar 2:1-3). Bu ayetlerden Titus'un Yahudi olmadığını öğreniyoruz ama esas nereli olduğu bilinmiyor. Daha sonraki seyahatlerinde Titus yine Pavlus'a eşlik ederdi. Özellikle Korint Kilisesinde sorunlar baş gösterince Pavlus çok güvendiği Titus'u onlara gönderdi (2.Korintliler 7). Onlara yazdığı mektupta da Titus için şunu söyler: 'Titus'a gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımıdır (2.Korintliler 8:23).' Belli ki Pavlus için Titus çok değerli ve nitelikli bir kardeşti. Korint Kilisesindeki sorunlar hiç de kolay değildi ama Pavlus kendisini temsil edip sıkıntıları çözmek için Titus'a güvenmişti.

MEKTUBUN AMACI – Elçi Pavlus'un Roma'daki tutukluğundan sonra Timoteos ve Titus gibi yakın arkadaşlarıyla müjdelemek amacıyla bir daha yola çıktığını düşünüyoruz. Tam olarak nereye gittiğini bilmesek de Efes'e ve Makedonya bölgesindeki kiliselere uğradığını Timoteos'a yazdığı ilk mektuptan öğrendik. Titus'a yazdığı bu mektuptan da birlikte Girit adasına uğradıkları anlaşılıyor. Daha önce Elçi Pavlus Roma'ya tutuklu olarak gittiğinde Girit'te kısaca uğradı (Elç. İşleri 27). Bu ikinci seyahatinde ise artık bir kilise kurulmuştur ve oradaki işleri düzene sokması için Titus'u orada bırakmıştı. Mektubundan anladığımız kadarıyla Girit'teki imanlılar arasında tartışmayı seven deli dolu bazı kişiler vardı ki Pavlus onların mimlenmesini istiyor. Bununla beraber Pavlus belirgin bir önderlik düzeni kurulmasını buyuruyor. Diğer mektuplarında olduğu gibi Pavlus her zaman vurguladığı öğretileri yine yazar. Mektubun sonunda da elçinin bu sırada Nikopolis'te olduğunu öğreniyoruz. Başka tarihi kayıtlardan Pavlus'un bundan kısa bir süre sonra ikinci bir kez tutuklanıp Roma'ya götürüldüğünü biliyoruz. Titus Roma zindanında bulunan ustadiyla muhtemelen son bir kere buluşmuş olmalı ki Pavlus onu Dalmaçya'ya bir başka görev için göndermişti (2.Timoteos 4:10). Sonuç olarak Titus'un sonuna kadar

Pavlus'un yanında olup müjde uğruna hizmetini sürdürdüğünü görüyoruz.

TASLAK

Kutsal bir Önderlik (1:1-16)

Pavlus'un Yetkisi (1:1-4)

İhtiyarların Nitelikleri (1:5-9)

Yanlış Öğretiler (1:10-16)

Kutsal bir Topluluk (2:1-15)

Bireysel Sorumluluklar (2:1-8)

Kölelerin Sorumluluğu (2:9-10)

Topluluğun Sorumlulukları (2:11-15)

Kutsal bir Tanıklık (3:1-15)

Yönetimlere karşı (3:1-2)

İmansızlara karşı (3:3-11)

Son Selamlar (3:12-15)

TOPLULUĞUN ÖNDERLERİ

Titus 1:1-16

1 Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan selam! 2 Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır. 3 Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır. 4 Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Mesih İsa'dan lütf ve esenlik olsun. 5 Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım. 6 İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı. 7 Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı. Dikbaşı, tez öfkelenen, şarap düşkün, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı. 8 Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı. 9 Hem başkalarını sağlam öğretilerle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sınıksız sarılmalı. 10 Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır. 11 Onların ağzını kapamak gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar. 12 Kendilerinden biri, öz

peygamberlerinden biri şöyle demiştir: «Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır.» 13-14 Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir şekilde uyar. 15 Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar ve imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları da kirlenmiştir. 16 Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadsırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

AÇIKLAMA: Elçi Pavlus Roma'daki birinci tutukluğundan sonra Titus gibi bazı genç emektaşları ile birlikte müjdelemek için birçok yeri gezmeye başladı. Anlaşılan Girit adasına da uğradı. Orada birçok kişi imana geldi ama her zamanki gibi aralarında kardeşlerin kafalarını karıştıran kişiler de vardı. O yüzden Pavlus adadan ayrılırken kilise işlerini düzen koyması için kendi öz oğlu gibi çok sevdiği ve güvendiği Titus'u geride bıraktı. Titus yıllardan beri Pavlus'un yanında hizmet ediyordu ve bu gibi görevlerde oldukça tecrübeliydi (bkz. 2.Korintliler 7-8). Yine de karşı koyanlara karşı dimdik durması için Elçi Pavlus ona bu mektubu yollayarak elçisel yetkisini aktarmış oluyor. Bu yüzden mektubun başında Pavlus Rab'den aldığı elçilik görevini anımsar. Elçi Pavlus kendi amaçları doğrultusunda başına buyruk hareket etmediğini belirtmek istiyor. İsa Mesih'ten aldığı kutsal görev uyarınca müjdeyi her yerde yayıyor ve gerçeğini savunuyordur. Pavlus için müjde yayma görevi son derece kutsal bir emanetti. Bu sırada bir hayli yaşlanmış olan Pavlus belki emekliliğini düşünmesi gerekirken tam gazla müjdelemeye devam ettiğini görüyoruz. Gerçekten ilham verici bir örnektir.

Girit'teki topluluğun tam olarak oturması adına Pavlus öncelikle sağlam bir önderlik kadrosu görmek istiyor. Daha önce 1.Timoteos mektubunda gördüğümüz önderlik vasfının niteliklerini burada da sıralar. Gördüğümüz gibi önderler ya 'ihtiyar', yaşlarından dolayı, ya da 'gözetmen', hizmetlerinden dolayı, olarak anılır. Kilise topluluğunda önderlik yapacak bu kişilerin öncelikle kendi şahsi ve ailevi hayatlarında örnek birer yaşantı sergilemeleri gerek. Tek bir eşe sadık olarak çocuklarına iyice sahip çıkmalı. Çünkü Tanrı ev halkına bakan elbette ki kendi ev halkına da iyi bakabilmelidir. Aynı zamanda önder egolu, öfkeli ya da zorba bir karaktere sahip olmamalı. Benzer şekilde hayatında ayıplanacak her hangi bir bağımlılık ya da kötü alışkanlık söz konusu olmamalı. Tersine merhametli, misafirperver ve sağduyulu biri olarak bilinmeli. Aynı zamanda başkalarını Rab'bin Sözü'nü ikna edici bir şekilde öğretebilmeli. İmansızlara karşı da inancımızı güçlü bir şekilde savunabilmelidir. Bu neden önemli, çünkü bazen kilisenin içinde bazen dışından Rab'bin

gerçeğine karşı saldırılar olabilir. Atanan önderler bu gibi tehlikelere karşı topluğu koruyacak cesarete ve hikmete sahip olmalı.

Anlaşılan Girit'te baştan beri ortalığı karıştıran bazı kişiler vardı, özellikle Yahudilerden. Muhtemelen bunların arasında önderliğe göz koymuş kişiler de vardı. Ancak Pavlus onları asi, boşboğaz ve aldatıcı olarak betimleyerek önderliğe hiç uygun olmadıklarını belirtir. Onlar Rab'bin hizmetinden çok kendi menfaatlerini güderek bazılarının tökezlenmesine bile sebep oluyorlardı. O yüzden Pavlus Titus'un onların ağızlarını kapatmasını buyurur. Çünkü bu gibileri topluluğu kayırmaktan çok kendi egolarını ön plana çıkararak Mesih'in ailesini bölenlerdir. Hatta Pavlus onların arasında 'peygamber' olarak geçinen birinin şu sözlerini hatırlatır: 'Giritliler hey yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır.' Pek hoş bir mesaj değil, Tanrı'dan kaynaklanmadığı da belli! Yahudi asılı bu insanlar adanın yerlilerini küçümseyip kötülüyorlardı. O yüzden Pavlus Titus'un onları sert bir şekilde uymasına izin verir. Pavlus'a göre bu gibi çirkin ifadeler kullanan insanların yürekleri çok kirli. Çünkü Rab'den yana olan yürek temiz olduğu gibi başkaları için hep temiz ve güzel şeyler diler. Ama bu Yahudilerin zihinleri ve vicdanları son derece kirli. Bir yandan Rab'bi anıyorlar ama yaptıklarıyla ve söyledikleriyle O'nu yadıyorlar. O yüzden kiliseye sokulan bu gibi sahtekarlardan sakınmak gerek.

TOPLULUĞUN DÜZENİ

Titus 2:1-15

1 Sana gelince, sağlam öğretiyeye uygun olanı öğret. 2 Yaşlı erkeklere ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam olsunlar. 3 Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli. 4-5 Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez. 6 Genç erkekleri de sağduyulu olmaya özendir. 7-8 İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın. 9 Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden, 10 hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını gösterebilirler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyeyi her yönden çekici kılsınlar. 11 Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. 12 Bu lütfü, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. 13 Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. 14 Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti. 15 Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı olanları ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

AÇIKLAMA: Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın her zaman düzenden yana olduğunu görüyoruz. Dünyanın yaratılışı olsun, İsrail'in kuruluşu olsun Tanrı'nın her zaman kaosa karşı mücadele ettiğini biliyoruz. Kilise topluluğunun iç düzeni de çok önemli çünkü bu Tanrı'nın karakterinin bir yansımasıdır. Daha önce Timoteos'a yazdığı gibi Pavlus Titus'a da kilise düzeniyle ilgili belirli bazı talimatlar verir. Burada dört farklı grup görüyoruz: yaşlı erkekler ve kadınlar, genç erkekler ve kadınlar. Yaşlı erkeklerin sağduyulu ve ağırbaşlı olmaları gerek. Toplulukta örnek bir yaşantı, sağlam bir iman sergilemeleri gerek. Yaşlı kadınlar da saygın bir yaşam sürmeli. Hayatlarında iftira ve dedikodu gibi hiç kötü alışkanlık olmamalı, tersine genç bayanları hem yaşantılarıyla hem de nasihatlerle eğitmeleri gerekir. Genç kadınların da kocalarına ve çocuklarına bağlı sağduyulu birer ev hanımı olmalarını buyurur. Başka türlü Tanrı'nın sözü

kötülenir. Şimdi günümüzde Pavlus'un bu sözleri bazılarını rahatsız edebilir. Çünkü modern çağımızda kadın erkek gibi özgür takılır; dışarda istediği gibi dolaşır ve para kazanmak için çalışır. Tabi ki Pavlus'un gününde toplumun düzeni ve genel kültürü çok farklıydı. Acaba bu sözler hala geçerli mi? Kesinlikle! Unutmayalım ki Rab'in Sözüne göre kadının çalışarak para kazanması yasak değildi. Süleyman'ın Özdeyişlerinin son bölümü 'Erdemli Kadın' diye başlar. Tüm kadınlara emsal olarak gösterilen bu kadının yaptıklarına baktığımızda son derece çalışkan ve girişken olduğunu görebiliyoruz. Ama tüm bunlar yine de evliliğin çerçevesi içinde. Ne yazık ki günümüzde bazı bayanlar yaygın Feminist düşüncelerine kapılarak artık evlenmeyi ve çocuğa sahip olmayı bile hor görüyor. Oysa ki bir kadının ev hanımı olması utanç verici bir şey değildir. Aksine Tanrı'nın Sözüne göre ev hanımlık en kadim ve kutsal görevdir. O yüzden Pavlus genç kadınları bu yönden teşvik etmeye çalışır.

Ardından Pavlus Titus'un kendisi gibi genç erkekleri sağduyulu olmaya özendirmesini söyler. Bu bir gerçek ki gençler her zaman başkalarına özenerek hayatlarını şekillendirirler. Bu yüzden kilisede hizmet edenlerin gençleri bu şekilde ağırbaşlı ve sağduyulu olmaya özendirmeleri gerekir. Önderlik yapanlar da bu açıdan her davranışlarına son derece dikkatli olmaları gerek çünkü topluluğun küçüklerine örnek teşkil ediyorlar. Mesih'in de dediği gibi, *'Bu küçüklerden birini günaha düşürecekine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur.'* (Luka 17:2). Sonra Pavlus dışarda çalışanlara yönelik bir kaç öğüt yazar. O dönemki köleler günümüzdeki işçiler gibiydiler. Pavlus onların iş alanında son derece tutarlı ve dürüst olmaları gerektiğini belirtir. Yaptıklarıyla patronlarının güvenini öyle kazanmaları gerekiyor ki herkes ne kadar farklı olduklarını anlasın. Amaçları ne olmalı? Pavlus şöyle özetler: *'Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar.'* Anlaşılan imanlılar için sadece para kazanmak ya da güzel geçinmek gibi basit bir amacımız olmamalı. Bizler her alanda Rab'bimiz İsa Mesih'i yüceltmeliyiz. Hatta Pavlus'un dediğine göre davranışlarımız sayesinde inancımız insanların gözünde daha da çekici olmalı. İnsanlar bize baktıklarına inancımıza imrenmeli.

Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara
kurtuluş sağlayan lütfu ortaya
çıkmiştir.

Peki insanların inancımız hakkında neyi anlamalarını isteriz? Tek kelimeyle LÜTUF! Lütfü derken, Tanrı'nın bizler için neler yaptı, neler yapıyor daha neler yapacaktır! Burada bir kaç cümleyle Elçi Pavlus bize bağışlanan yüce lütfü harika bir şekilde özetler. Öncelikle bu lütfün amacının tüm insanlara kurtuluş sağlamak olduğunu belirtir (1.Timoteos 2:4-5). Aynı zamanda bu lütfü her gün tüm insanların üzerinde doğan güneş ya da yağın yağmur gibi genel bir nimet değil, çünkü bu lütfü çok belirgin bir şekilde 'ortaya çıkmıştır.' Tanrı, Mesih İsa aracılığıyla beden alıp aramızda yaşadı, çarmıhta günahımızı yükledi ve üçüncü gün ölümden dirilerek İblis'i yendi. İşte geçmişte Tanrı'nın tüm herkese bağışladığı lütfü bunları başardı. Ama aynı zamanda bu lütfü hala etkinliğini sürdürüyor; iman eden bizleri günbegün eğitiyor. Bizi ahlaksızlık için yüzen dünyanın pisliğinden arındırıp Tanrı'ya yaraşır bir hayat sürmemizi sağlıyor. Rab bunu özellikle içimize koyduğu Kutsal Ruh'uyla gerçekleştiriyor. Böylece Rab hem geçmiş günahlarımızdan kurtardı hem de şimdiki tuzaklardan da koruyor. Ama daha var, çünkü bu lütfü aynı zamanda geleceği vaat eden mübarek bir umut sağlıyor. Bizim için bir kere dünyaya gelip kurban olan Mesih'in bir daha dünyaya kral olmak üzere döneceğine inanıyoruz. Dikkat edersek burada Pavlus Mesih için şu sözleri sarf eder: 'Ulu Tanrı ve Kurtarıcımız'. Kimsede kuşku olmasın, İsa Mesih hem harika Kurtarıcımız hem de ulu Tanrımızdır. Görüyoruz ki Rab'bin Mesih İsa aracılığıyla sağladığı yüce lütfü bizi hem geçmişte kurtardı, hem şimdi kurtarıyor, hem de gelecekte tam anlamıyla kurtaracaktır. Rab'bin amacı da bizi sadece kurtarmak değil, esas kendisine özgü kutsal bir halk yapmaktır (1.Petrus

2:9). Bu yüzden Mesih'in topluluğunun düzeniyle ve gayretiyle bu amaca hizmet etmesi çok önemlidir.

TOPLULUĞUN TANIKLIĞI

Titus 3:1-15

1 Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat. 2 Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her zaman yumuşak davransınlar. 3 Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. 4-6 Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. 7 Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım. 8 Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır. 9 Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir. 10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes. 11 Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsiniz; o kendi kendini mahkûm etmiştir. 12 Ben Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderir göndermez, Nikopolis'e, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim. 13 Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat et. 14 Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar. 15 Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle. Tanrı'nın lütfu hepimizle birlikte olsun.

AÇIKLAMA: Mesih imanlıları olarak bizler dünyaya tuz ve ışık olmaya çağrıldık. Etrafımızdaki insanların davranışlarına baktığımızda çok üzücü bir manzarayla karşı karşıyayız: İnsanlar kızgın ve kinci, yürüyen bomba gibi patlamaya hazırlar. Açgözlülük, ahlaksızlık ve akılsızlık hat safhadadır. Bu acılı durumun karşısında tabii ki üzülüyoruz ama aynı zamanda empati kurmaya çalışıyoruz. Çünkü şunu çok iyi biliyoruz ki Mesih tanımadan önce bizler de benzer durumdaydık. Ayrıca, Tanrı'yı gerçek anlamda tanımayan insanların bu şekilde yaşamaları da oldukça normaldir. İşte tam bu gibi

davranışların karşısında bizim farkımızı göstermemiz gerek. Daha önce okuduğumuz gibi Rab kendisine has kutsal bir halk olmamızı istiyor ki kutsallığını dünyaya yansıtalım (2:14). Peki nereden başlayalım? Öncelikle yönetimlere karşı tutumumuz farklı olmalı. Yeryüzünde ülkesinin yönetiminden tam anlamıyla memnun olan pek kimse yoktur, herkes şikayetçi. Rab'bin Sözü ise her hükümetin Tanrı'nın müsaadesiyle kurulduğuna dikkat çekerek Rab'den olmayan bir yönetim olmadığını belirtir (Romalılar 13:1). Bu yüzden imanlılar itaatkar birer vatandaş olmaya teşvik edilir (1.Petrus 2:13-17). İnsanlar homurdanıp isyan ederken bizler yöneticilerimiz için dua etmeliyiz (1.Timoteos 2:1-4). Sadece yetkili kimselere karşı değil, herkese karşı anlayışlı ve alçakgönüllü davranmalıyız. İnsanlar bizi tantanacı ya da kavgacı birileri olarak değil uysal insanlar olarak bilmelidir: 'Uysallığınız bütün insanlarca bilinsin' (Filipililer 4:5) Bu gibi davranışlarla hem Tanrı'yı hoşnut etmiş oluruz hem de hakkımızda kötü konuşanları susturmuş oluruz (1.Petrus 3:13-16).

Tüm bunları sadece toplumun önünde takdir edilmek yapmamalıyız, dahası insanlara yürekten empati kurup içten sevgi beslediğimiz için yapmalıyız. Çünkü Pavlus'un kendi hayatından da birçok yerde örnek verdiği gibi, bizler de bir zamanlar benzer durumdaydık: Anlayışsız, itaatsiz, kötü zevklere köleydik. Ayrıca başkalarından nefret ederken bizler de nefretlerini topluyorduk, nitekim kin her zaman kim doğurur. Tanrısız insanlar olarak gerçekten acınacak bir durumdaydık (Efesliler 2:1-3). Ama şükürler olsun ki Rab bu korkunç halimize rağmen bize içten bir sevgiyle yönelerek Oğlu İsa Mesih aracılığıyla kurtardı. Bunu merhametini hak edecek bir şey yaptığımızdan dolayı değil, saf sevgisinden dolayı yaptı. Çünkü insanın kendi gayreti ve gücüyle Tanrı katında aklanması mümkün değil (Efesliler 2:8-9). Mesih bizim yerimize kurban olup ölümü yenerek ebedi kurtuluşumuzu sağladı. O'nun sayesinde bizler yukarıdan doğduk, yeni bir insan olduk. Dahası içimize koyduğu Kutsal Ruh vasıtasıyla her geçen gün Rab'be daha çok benzer olmak üzere değiştiriliyoruz (2.Korintliler 3:18). Tüm bu olayda Rab'bin olağanüstü merhametini ve cömert sağlayışını görebiliyoruz. Bütün günahlarımızı bir kerede siliyor! Bize Kutsal Ruh'unu bol bol veriyor! Bizi kendi mirasçılarını kılıyor! Şimdi bu inanılmaz lütfun karşısında bizler nasıl karşılık vermeliyiz? Bazılarının sandığı gibi, 'beleş' kurtulduğumuz için alabildiğine günaha dalmamız söz konusu olamaz. Aksine Rab'bin olağanüstü sevgisi karşısında bizler de derin bir sevgiyle O'na bağlanıyoruz ve Ruh'un sağladığı güçle kendimizi iyi işlere vererek Tanrı'yı yüceltmeye çalışırız. Böylece iyi işler sonucu kurtulamazsak da kurtulduktan sonra iyi işlere başvurmamız ki dünyaya Rab'be yaraşır bir tanıklık sergileyelim (Efesliler 2:10).

Son olarak Elçi Pavlus Titus'a kilise topluluğunda sorun çıkartan kişilerle ne yapması gerektiğini anlatır. Timoteos'a yazdığı mektupta gördüğümüz gibi Girit'te de şeriatla ilgili tartışmaları aşırı seven kişiler varmış, oysa ki bu gibi kelime kavgalarının hiç bir yararı yoktur (1.Timoteos 1:3-11). Pavlus bu gibi kişilerin uyarılması gerektiğini ve ikinci uyarıdan sonra topluluğun dışına konulması gerektiğini söyler. Bazısı buna şaşırabilir. Sırf farklı düşündüğü için birini topluluktan kovmak doğru mu? Ama dikkat edersek buradaki mesele sadece farklı düşünmek değil, esas bölcülüktür ve buna müsaade edilirse tüm topluluk acısını çeker. Elçi Pavlus başka yerde kardeş diye geçinen ama ciddi bir günahta devam eden kişilerin disiplin altına konulup bir süreliğine de olsa kiliseden uzaklaştırılması gerektiğini yazar (1.Korintliler 5). Bunu yapmayan topluluk hem günahkarın suçuna ortak olmuş hem de dünyaya kötü bir tanıklık vermiş olur.

Mektubuna son verirken Pavlus kişisel bazı talimatlar aktarır. Anlaşılan Pavlus Titus'la Yunanistan'ın batısında bulunan Nikopolis şehrinde buluşmayı planlıyor. Bunun için Titus'un yerinde durmaları için iki kardeş bu mektupla beraber yanına gönderiyor. Elçi Pavlus tüm imanlıların iyi işler konusunda gayretli olmalarını vurgular. Sonra Pavlus yanındakilerin selamını iletir ve kendi selamını yazarak mektubu kapatır.

2.TİMOTEOS'A GİRİŞ

Bu mektup Pavlus'un ruhsal vasiyetnamesidir; bildiğimiz kadarıyla Elçi Pavlus'un yazdığı son mektuptur. Bunu özellikle Timoteos'a yazması çok ilginç. Anlaşılan Pavlus'un Mesih adına yetiştirdiği ve ruhsal oğulları olarak gördüğü bu gibi kilise hizmetkarlarından başka yakını yoktu. Mektubun içeriğinden Elçi'nin yine Roma'da olduğunu ama bu sefer bir zindanda ölümü beklediğini anlıyoruz (4:6-7). Bundan önce Titus ile buluşmak üzere Nikopolis'e uğrayacağını biliyoruz, ama her nasıl olmuşa bu sırada Troas civarında yeniden tutuklanmış ve Roma'ya getirilmiştir. Tarihi kaynaklardan çılgın Roma İmparatoru Neron'un bu aralarda Roma kentini ateşe verdiğini okuyoruz ama kendini kurtarmak için suçu Hristiyanların üzerine atmıştı. Ardından birçok Mesih imanlısını tutuklatıp isyan eden halkı yatıştırmak için stadyumlarda aslanların önüne attırmaya başlamıştı. Bununla birlikte Pavlus ve Petrus gibi kilisenin önemli bazı ana direklerini de yakalatıp Roma'ya getirtmişti. Böylece Elçi Pavlus yine Roma'ya gelir ama bu sefer serbest bırakılmaktan pek ümidi yoktur. Şimdiye kadar bir sefer mahkemeye çıkartılmış ve ölüm cezasına çarptırılacağını öğrenmiştir (4:16). Yine de Timoteos'a yazdı bu son satırlarda bir zerre kadar çaresizlik ya da ümitsizlik görmüyoruz. Pavlus sonuna kadar müjdeyi her yerde duyurmaya kararlıdır. Çektiği acılardan bahsetmek yerine ruhsal oğlu Timoteos'u cesaretlendirmeye özen gösterir. Her şeyden çok sevgili yardımcısını Rab'bin Sözüne bağlı kalmaya ve müjdeyi cesaretle duyurmaya çağırır (2:15, 4:1-5). Aynı zamanda Timoteos'un mümkünse son bir kez yanına gelmesini istiyor. Hristiyanlığın zulüm ateşlerinden geçtiği bu korkunç süreçte Pavlus'un bu emin sözleri ve dimdik duruşu gerçekten hayranlık uyandırıyor. Bundan kısa bir süre sonra başı kesilerek Mesih uğruna can verdiğini biliyoruz ama cesaret verici sözleriyle bugün bile zor günler geçiren bizlere hala ışık tutuyordur.

TASLAK

Şimdiki Sıkıntılara Göğüs Ger (1:1-2:26)

Selamlama ve Şükran (1:1-5)

Timoteos'un Sorumlulukları (1:6-18)

Sadık bir işçinin Nitelikleri (2:1-13)

Bazı tuzaklara karşı uyarılar (2:14-26)

Gelecekteki Sıkıntılara Göğüs Ger (3:1-4:22)

İmandan düşüş (3:1-9)

Pavlus'un son öğütleri (3:10-4:5)

Pavlus'un ayrılışı (4:6-18)

Pavlus'un son selamları (4:19-22)

KORKUSUZ TANIKLIK

2.Timoteos 1:1-18

1-2 Mesih İsa'daki yaşam vaadi uyarınca Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan sevgili oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun. 3 Durmadan, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla kulluk ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. 4 Gözyaşlarını anımsıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemler bekliyorum. 5 Sendeki içten imanı anımsıyorum. Önce büyükannen Lois'in ve annen Evniki'nin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim. 6 Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrı'nın sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum. 7 Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir. 8 Bunun için Rabbimiz'e tanıklık etmekten de O'nun uğruna tutuklu bulunan benden de utanma. Tanrı'nın gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. 9-10 Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırırdı. Bu lütuf bize zamanın başlangıcından önce Mesih İsa'da bağışlanmış, şimdi de O'nun gelişiyi açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla ışığa çıkarmıştır. 11 Ben Müjde'nin habercisi, elçisi ve öğretmeni atandım. 12 Bu acıları çekmemin nedeni de budur. Ama bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'nun bana emanet ettiğini o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim. 13 Benden işitmiş olduğun doğru sözleri örnek alarak imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle bunlara bağlı kal. 14 Sana emanet edilen iyi öğretileri içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla koru. 15 Biliyorsun, Asya İli'ndekilerin hepsi beni terk edip gittiler. Figelos'la Hermogenis de bunlardandır. 16 Rab, Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü o çok kez içimi ferahlattı ve zincire vurulmuş olmamdan utanmadı. 17 Tersine, Roma'ya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu. 18 O gün Rab'den merhamet bulmasını dilerim. Efes'te onun bana ne kadar hizmet ettiğini sen de çok iyi bilirsin.

AÇIKLAMA: Bu satırları yazarken Elçi Pavlus Roma'nın korkunç bir zindanında son günlerini geçiriyordur. Ama kendi canı ya da sağlığı için kaygı çekmek yerine müjde için sonuna kadar çabaladığını görüyoruz. Özellikle Timoteos gibi kilisenin başında geride kalacak olan hizmetkarlar

için ne büyük bir yürek taşıdığını görüyoruz. Roma İmparatorluğu'nun üzerine çöken karanlık bulutlara rağmen Elçi her zaman ümitlidir, bu yüzden imanlıları son nefesine kadar isteklendirmeyi borç biliyor. Ruhsal vasiyetnamesi olan bu son mektubunda ruhsal oğlu Timoteos'u özellikle cesaretlendirmeye çalışır. Zindanın karanlığında bile Pavlus durmadan dua ediyor ve kardeşlerini anımsıyor. Bazı imanlılar Pavlus'un uğradığı bu sıkıntıları görünce çekinmiş olabilir ama Elçi buna karşı koyuyor. Çekingen bir yapıya sahip olan Timoteos'a öncelikle imanlı ailesini ve de ona yüklenen ruhsal sorumluluğu hatırlatarak sona kadar cesur davranması gerektiğini söyler. Bu gücü kendimizde bulamayız, içimizde olan Kutsal Ruh'un gücüyle korkaklığımızı yenerek sonuna kadar güçlü bir sevgi duruşunu sergileyebileceğimizi bilmeliyiz.

Dediğimiz gibi Elçi Pavlus bu sırada birçok iftiraya maruz kalarak Roma'da zindanda yatıyordu. Anlaşılan bazı imanlı onun başına gelen olaydan utanarak aralarına mesafe koymaya çalışmışlar. Ama Rab uğruna verdiği tanıklıktan emin olan Pavlus Timoteos'u yanında durup sıkıntıya göğüs germeye çağırır. Sonra uğruna hizmet ettiği ve tutuklandığı müjdenin özetini hatırlatır. Pavlus işlediği her hangi bir suçtan ötürü hapse düşmedi, yalnızca Mesih'in müjdesi yüzünden tüm bunlar başına geldi. Mesih'in elçisi atanan Pavlus Roma İmparatorluğunun birçok yerini gezerek yıllarca bu müjdeyi yaydı ama bundan hoşlanmayan yetkililer üzerine bir çok iftira atarak ve zindana kapatarak hizmetine engel olmaya çalıştılar. Ama Pavlus'ta bir zerre kadar utanç yoktur çünkü alını aktı. Mesih uğruna verdiği çabalarının boşa çıkartacaklarını sanan yetkililerin de başaramayacaklarını da söylüyor. Çünkü Rab uğruna verilen hizmetin sonucu O'nda saklıdır! Pavlus yaptığı hizmetin Rab'bin gelişine dek korunup amacına ulaşacağına emindir. Bu uğurda Timoteos'u da kendisini örnek alarak sonuna dek sadık kalmaya özendirmeye çalışır. Rab'bin gerçekleri aslında iman eden tüm hepimize emanet edilmiştir. Bizler müjde uğruna çaba sarf ederek Rab'bin egemenliğini daha da büyütebiliriz ve yeryüzünde kim buna karşı gelirse gelsin biliyoruz ki Rab yine de egemenliğini kuracaktır. Bizler de zaman zaman zayıf düşersek de Kutsal Ruh'un desteğiyle sona kadar dayanabileceğimizden emin olabiliriz.

Sonra Pavlus kendisine ve dolayısıyla müjdeye ihanet eden bir kaç kişiden söz eder: Figelos ve Hermogenis. Ama aynı zamanda zor günlerinde ona yetişen ve merhamet eden kişiler de vardı: Onesiforos ve ev halkı. Pavlus gibi devletin gözünde ciddi suç işlemiş bir adamın yanına gitmek ve ona destek olmak kolay değildi. Fakat Onesiforos Pavlus'a teşvik olmak için Roma'ya kadar gitti ve onu bulanana kadar uğraştı. Elçi Pavlus bu kardeşin içtenliği yürekten takdir eder. Aslında günümüzde benzer durumlar

yaşayabiliyoruz. Zaman zaman imanlı kardeşlerimiz türlü iftiralar sonucu büyük suçlamalara maruz kalabilir. Mesih imanlıları olarak ne yapacağız? Onesiforos gibi ne olursa olsun onlara destek çıkacak mıyız yoksa Figelos ve Hermogenis gibi kendi yolumuza mı devam edeceğiz? Sonuç olarak ne sıkıntılar gelirse gelsin Rab'bin işini kimse durduramaz. Önderlerimiz de içeri girse Rab'bin egemenliği büyümeye devam edecek. Bizim yapabileceğimiz en iyi şey korkmadan Rab'bin hizmetkarlarına sahip çıkarak sonuna kadar Mesih'in tanıklığını duyurmaktır.

ALNI AK İŞÇİ

2.Timoteos 2:1-26

1 Oğlum, Mesih İsa'da olan lütufla güçlen. 2 Birçok tanık önünde benden işittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet et. 3 Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. 4 Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendisini askerliğe çağıranı hoşnut etmeye çalışır. 5 Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de kurallar uyarınca yarışmazsa zafer tacını giyemez. 6 Emek veren çiftçi üründen ilk payı alan kişi olmalıdır. 7 Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecektir. 8 Yayıdığım Müjde'de açıklandığı gibi, Davut'un soyundan olup ölümden

dirilmiş olan İsa Mesih'i anımsa. 9 Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar varan sıkıntılara katlanıyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulmuş değildir. 10 Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz yüceliğin yanısıra Mesih İsa'da olan kurtuluşa kavuşsunlar. 11 Şu güvenilir bir sözdür: «O'nunla birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağız. 12 Dayanırsak, O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz. O'nu inkâr edersek, O da bizi inkâr edecek. 13 Biz sadık kalmasak da, O sadık kalacak. Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz.» 14 Bu konuları imanlılara anımsat. Dinleyenleri felakete sürüklemekten başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları için onları Tanrı'nın önünde uyar. 15 Kendini Tanrı'ya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alnı ak bir işçi olarak sunmaya gayret et. 16 Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. 17 Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos'la Filitos bunlardandır. 18 Diriliş olup bitti diyerek gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazılarının imanını altüst ediyorlar. 19 Ne var ki, Tanrı'nın attığı sağlam temel, «Rab kendine ait olanları bilir» ve «Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun» sözleriyle mühürlenmiş olarak duruyor. 20 Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır. 21 Bunun gibi, kişi de kendini bayağı işlerden arıtırsa, onurlu amaçlara uygun, kutsal kılınmış, efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur. 22 Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. 23 Saçma, cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsin. 24 Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranmalı, öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır. 25 Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar. 26 Böylelikle ayılabılır, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

AÇIKLAMA: Bu mektupta Elçi Pavlus'un amacı geçirdikleri zor döneme rağmen ruhsal oğlu Timoteos'u yüreklendirmektir. Bunu birçok açıdan yapar. Daha önce okuduğumuz gibi öncelikle Rab'bin yaptıklarına ve yapacaklarına odaklanmasını sağlar. Şimdi onu yeniden kendisiyle beraber müjde uğruna sıkıntıya göğüs germeye çağırır. Bununla beraber kilisenin esas nasıl büyüdüğüne ilişkin önemli bir ipucu verir. O dönemde kilise dışardan dağılıyor gibi görünse de Pavlus esas önemli olan sayıca güçlü görünmek değil Mesih'e yaraşır insanların yetişmesi diye belirtiyor.

Mesih'in havarilerine bıraktığı şablon buydu: Tüm ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin (Matta 28:19). Böylece az da olsak Rab'bin yolunda birlikte ilerliyorsak sorun yok. Sonra sıkıntıya dayanma ile ilgili üç örnek verir: Asker, Sporcu ve Çiftçi. Mesih imanlısı bir asker gibi Rab İsa Mesih'in emrindedir. Nasıl ki asker iradesini komutana teslim ediyorsa bizler de dünyadan dönüp tümünden Mesih'in işine odaklanmalıyız (1.Petrus. 4:1). Sporcu aynı şekilde hedefine ulaşmak için kendini zorlar, sürekli antreman yapar ve en önemlisi belirtilen kurallara uymaya özen gösterir. Açgözlülük uğruna nice sporcunun kuralları çiğneyerek diskalifiye olduğunu gördük. Bizler de Rab'bin belirlediği hedefe ulaşmak için kendimize hakem olmamız gerek (1.Korintliler 9:24-27). Çiftçi örneğine gelince onun ne kadar uğraştığını biliyoruz ancak aylar sonra hedefine ulaşıyor. Hasatı görünce de en çok sevinen ve turfandasından yararlanan kendisidir. Benzer şekilde sabırla Mesih uğruna sıkıntıya dayanan mutlaka Rab'bin bereketine kavuşur (Yakup 5:7-8). Tüm bu örneklerin ortak konusu sabırla sıkıntıya göğüs germektir. Mesih uğruna sıkıntıya dayanırsak üç sonuç elde ederiz: 1.kendisini hoşnut edeceğiz, 2. zafer tacını giyeceğiz, 3. ürünün turfandasından alacağız.

Ardından Pavlus uğruna her tür sıkıntıya katlandığı müjdenin değerini dile getirir. Suçlu gibi zincire vurulmuş olsa bile Mesih'in fazlasıyla değer olduğunu biliyor. Aynı zamanda kendisi dışarda müjdeyi paylaşamazsa bile Rab'bin işi her türlü devam ettiğine emindir çünkü kimse Rab'bin egemenliğine engel olmaz. Bu yüzden Elçi Pavlus sıkılmadan müjde uğruna herseye katlanır. Ayrıca Mesih'e inanan ve uğruna acı çeken diğer imanlılar için de bunlara katlanır. Sonra Pavlus söylediklerini pekiştirmek adına çok eski bir şiir ya da ilahinin sözlerini aktarır:

O'nunla birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağız - Mesih'e iman ederek O'nu ölümüne ortak olduk ve aynı şekilde dirilişine (Romalılar 6:3-5).

Dayanırsak, O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz- Mesih uğruna sıkıntılara katlanırsak O'nun krallığında kendisiyle birlikte hüküm süreceğiz (Romalılar 8:17).

O'nu inkar edersek, O da bizi inkar edecek - Bilerek İsa Mesih'i inkar edersek yeri geldiğinde O da bizi Babasının önünde inkar edecek (Matta 10:33).

Biz sadık kalmasak da, O sadık kalacak, çünkü kendi özüne aykırı davranamaz- Zaman zaman bizler zayıf düşersek bile Rab her zaman bizi kaldırır (Yahuda 24-25).

Pavlus'un aktardığı bu sözler bazılarımızda soru işareti uyandırabilir. Acaba kurtuluşumuzu kaybedebilir miyiz? Normal şartlarda bu imkansız

çünkü kurtuluş Rab'bin bir armağanıdır. Yine de zaman zaman aramızdan bazı insanların imandan düştüğüne tanık oluyoruz. Belki tam imanlı değiller diye düşünebiliyoruz, ama belki Himeneos'la Filitos gibi gerçekten lütuftan düşüyorlar (Galatyalılar 5:4). Her ne oluyorsa Rab'bin hikmetine güvenebileceğimize emin olabiliriz: 'Rab kendine ait olanları bilir.' Bu gibi durumlarda başkalarını yargılamak bize düşmez. Aksine bizler kendi hayatımıza ve hizmetimize odaklanmalıyız. Kendimizi Tanrı'ya yaraşır, Rab'bin Sözü'nü iyi bilen ve doğru düzgün kullanan sadık ve alını ak bir işçi olarak sunmaya gayret etmemiz gerek. Bazılarının yaptığı gibi boş tartışmalara ya da dünyanın çirkefliklerine dalmadan kendimizi Rab'bin işine vermeliyiz. Sonra Pavlus bir evin eşyalarıyla ilgili güzel bir örnek verir. Büyük bir evde her tür eşya olur, küçük ve büyük, pahalı ve ucuz. Dışardan bakıldığında her birinin değeri farklı ama ev sahibi için esas önemli olan temiz olup işe yaramasıdır. Benzer şekilde kilise topluluğunda çok farklı insanlar olabilir ama Rab'bin gözünde önemli olan içten kutsal olup işlerine yaramamızdır. Bu yüzden Pavlus Timoteos'u her tür dünyevi arzudan kaçınıp Rab'bin değerleri peşinde koşmaya özendirilmeye çalışır. Nitekim Rab'bin kulu kibirli ve öfkeli biri olarak değil, saygın ve sabırlı bir kişi olarak tanınmalıdır. Yoldan sapıp İblis'in tuzağına düşenleri de büyük özveri ve içten bir sevgiyle kurtarmaya çalışmalıdır (Yakup 5:19-20). İşte Tanrı'nın takdirini alan hizmetkar böyle olmalı!

**Kendini Tanrı'ya
makbul, gerçeğin
bildirisini doğru
kullanan, alını ak
bir işçi olarak
sunmaya
gayret et.**

TANRI ADAMI

2.Timoteos 3:1-17

1 Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır. 2-3 İnsanlar kendilerini seven, para düşkün, övünge, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar. 4-5 Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur. 6-7 Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tutsak eden adamlar var. 8 Yannis'le Yambris nasıl Musa'ya karşı geldilerse, bunlar da gerçeğe karşı gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş insanlardır. 9 Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü Yannis'le Yambris örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir. 10-11 Sense benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, dayanma gücümü, çektiğim zulüm ve acıları, örneğin Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere katlandım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı. 12 Mesih İsa'ya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecek. 13 Ama kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gittikçe daha beter olacaklar. 14-15 Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsa'ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun. 16 Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. 17 Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.

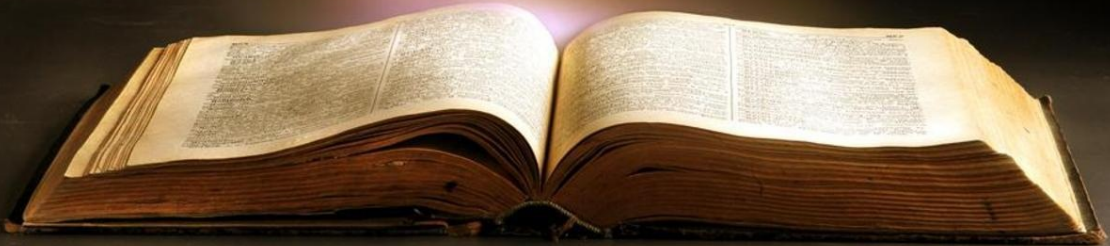
AÇIKLAMA: Bu sırada zindanda bulunan Elçi Pavlus'un neler düşündüğünü ancak tahmin edebiliriz. Yıllarca bina etmek için uğraştığı kilise topluluğu korkunç zulüme maruz kalıyor, imanlılar çılgın Roma İmparatoru Neron tarafından yem olarak aslanlara atılıyor. Korkunç günlerdi ve eminim birçok kişi artık dünyanın sonuna geldiklerini düşünüyordu. Dahası imanlılar arasına sahtekarlar da girip Rab'bin sürüsünü dağıtıyorlardı. Bu gibi günlerde imanlı ne yapabilir, Tanrı'ya nasıl

sadık kalabilir? Pavlus öncelikle Rab'bin çok önceden bu gibi zor günler geçireceğimizi söylediğini hatırlatır (bkz. Matta 24). Dünyanın gidişatı bellidir, o yüzden şaşırılmamalıdır. Böylece Pavlus imansızlardan ne tür davranışları göreceğimizi sıralamaya başlar. Her şeyden çok son günler yaklaştıkça insanlar oldukça egoist ve bencil davranacaklar. Zaman geçtikçe daha ben merkezci, para düşkünü ve kibirli olacaklar. Anne baba gibi doğal ilişkileri hiç önemsemeyip küstah, nankör ve asi takılacaklar. Bu gibi kötü nitelikler her zaman görülmüştür ama son günlerde daha da yayılacak. Günümüzde de bunları görebiliyoruz. İnsanlar Tanrı'dan çok eğlenceye önem veriyorlar. Bazen dindar takılabilirler ama yaptıkları inançlarını yalanlıyor. Ne yazık ki imanlılar arasında bile böyle örneklere rastlıyoruz. Pavlus böylelerinden uzak durmamız gerektiğini belirtir. Ardından bu gibi sahte öğretmenlerin zayıf iradeli kimselerden yararlanmaya çalıştıklarını da söyler. Yine günümüzde bunun birçok örneği vardır. Bu gibileri çok güzel vaaz verebilir ama esas amaçları etraflarında insanlar toplamak ve fırsat buldukça onları alabildiğine sömürmektir. Bu sırada Yannis'le Yambris adında iki adamdan bahsediyor. Bunlar kim? Yahudi geleceğine göre Musa, Firavun'un önüne geçip mucizeler yaptığı zaman, karşısına çıkan ve benzer mucizeler yapan büyücülere takılan isimler Yannis'le Yambris'ti. Onlar bir süreliğine Musa'ya ayak uydurdular ama daha sonra sahtekar oldukları açıkça görüldü. Benzer şekilde kiliseye sokulana sahtekarlar er ya da geç kendilerini ele verecekler ve herkese yalancı olduklarını anlayacaktır.

Peki durum buysa, imanlı kime güvenebilir? Kilisede kimin sahtekar olup olmadığını nasıl bileceğiz? Şimdi Pavlus kendisiyle ilgili bir örnek verir. Bu sırada insanların Timoteos'a Elçi Pavlus hakkında güvenini sarsan şeyler söylediğini tahmin edebiliyoruz. Sonuçta Roma Devleti Pavlus'u tutuklayıp zindana attıysa mutlaka çok ciddi bir suçu olmalı. O yüzden Pavlus güvenini inşa etmek için Timoteos'a kim olduğunu hatırlatır. Pavlus bundan yaklaşık 15 sene önce ilk Timoteos'u yanına aldığından beri birlikte pek çok zorluk çektiler. Pavlus Listra'da taşa tutulduğu zaman Timoteos muhtemelen olayı izliyordu. Daha sonra Pavlus'la Silas Filipi'de dövülüp hapse atıldıkları zaman yine Timoteos oradaydı. Timoteos herkesten daha çok Pavlus'un kutsal görevine ne kadar sadık ve fedakar davrandığını biliyordu. Nitekim Rab'bin işini yapan herkes mutlaka zorluklarla karşılaşır. Çünkü Mesih'in egemenliğini kurmaya çalışırken aynı zamanda İblis'in egemenliğini karşımıza alıyoruz. İşte Pavlus hayatı ve hizmetiyle bir Tanrı adamı olduğunu fazlasıyla kanıtladı. Öbür yandan sahtekarlar bu gibi sıkıntılara hiç katlanamazlar. İşte gerçek Tanrı adamları ile yalancıları birbirinden ayırt etmenin en kolay yollardan biri budur.

Sahtekarları ayırt etmenin ikinci ve belki en önemli yöntem de Rab'bin Sözüne olan bağlılıklarını sorgulamaktır. Yalancılar genellikle kendi bildiklerini okurlar ya da Rab'bin Sözüne kendilerine göre yorumlarlar. Ama gerçek Tanrı adamı Tanrı'nın buyruklarına boyun eğer. Pavlus öncelikle Timoteos'un yetiştiği imanlı ortamı hatırlatır. Timoteos çocukluğundan beri imanlı büyüklerinden Rab'bin Sözüne öğreniyordu ve Kelamın ne kadar sağlam olduğunu biliyordu. Şimdi de Pavlus şu önemli gerçeği anımsatır: 'Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir!' Tek bir cümleyle Elçi Pavlus hem Kutsal Kitap'ın ilahi kaynağını hem de olağanüstü kıymetini açıklar. Tanrı esinlemesi sözü orijinal Grekçe dilinde 'theopneustos' demek Tanrı'nın içinden gelen nefes gibi Ruh'uyla açıklanmıştır demektir. Bu yüzden Kutsal Yazıları yazan insanların 'Tanrı'dan konuştuklarını' söyleyebiliyoruz (2.Petrus 1:20-21). İmanlı bu kutsal sözlere bağlı kaldığı sürece kolay kolay yanılmaz ve yoldan sapmaz. Nitekim bizi yola getiren, gerektiğinde azarlayan ve gerektiğinde bina eden Rab'bin Sözüdür. O yüzden imanda dimdik durmak için ve tam bir Tanrı adamı olmak için Pavlus bizi Tanrı'nın Sözüne bağlı kalmaya çağırır. Başka türlü insanlara bakarsak yanılabiliriz ama Rab'bin Kelamında sergilenen Mesih'in örneğine uyarsak her tür iyi iş için donatılmış bir Tanrı adamı ve kadını olacağımızdan emin olabiliriz.

Kutsal Yazıların tümü Tanrı
esinlemesidir...bunlar sayesinde
Tanrı adamı her iyi iş için
donatılmış olarak yetkin olur.

AYRILMA ZAMANI

2.Timoteos 4:1-22

1-2 Tanrı'nın ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir. 3 Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar. 4 Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar. 5 Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdecisi olarak işini yap, görevini tamamla. 6 Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere. Benim için ayrılma zamanı geldi. 7 Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. 8 Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir. 9 Yanıma tez gelmeye gayret et. 10 Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni terk edip Selanik'e gitti. Kriskis Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti. 11 Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp beraberinde getir, yapacağım hizmette bana yardım eder. 12 Tihikos'u Efes'e gönderdim. 13 Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı derilerini gelirken beraberinde getir. 14 Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Rab ona yaptıklarının karşılığını verecektir. 15 Sen de ondan sakın. Çünkü söylediklerimize şiddetle karşı koydu. 16 İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti. Bunun hesabı onlardan sorulmasın. 17 Ama Tanrı bildirisi aracılığım ile tam olarak açıklansın, bütün uluslar bunu duysun diye Rab yardımına gelip beni güçlendirdi. Aslanın ağzından böyle kurtuldum! 18 Rab beni her kötülükten kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine ulaştıracak. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin. 19 Priska, Akvila ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle. 20 Erastus, Korint'te kaldı. Trofimos'u da Milet'te hasta bıraktım. 21 Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler. 22 Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfü sizlerle olsun.

AÇIKLAMA: Bunlar Elçi Pavlus'un kayıtlı bulunan son sözleridir. Ama zindanda idam edilmeyi bekleyen Pavlus'ta bir zerre kadar korku ya da kaygı yok, aksine büyük cesaretle Timoteos'u Mesih'in müjdesini yaymaya isteklendirmeye çalışır. Bu arada Roma'nın adaletsiz mahkemelerine çıkan Pavlus yakında bir gün herkesin İsa Mesih'in önünde yargılanacağına emindir. Dahası bir gün Mesih'in kendisi yeryüzüne dönüp egemenliğini kuracağına inanıyordur. Bunların ışığında Pavlus sevgili oğlu Timoteos'u Rab'bin sözünü usanmadan her yerde yaymaya çağırır. Bazen insanları

eğitmek gerekebilir, bazen ikna etmek ve bazen azarlamak da gerekebilir, ama durum ne olursa olsun Rab'bin gerçeğine sadık kalarak kutsal müjdesini duyurmak zorundayız. Aynı zamanda Pavlus sahtekarların çoğalacağını da biliyor. Onlar ki Rab'bin saf sözünden saparak yalnızca insanların duymak istediklerini öğretirler. Ama Timoteos gibi Tanrı adamları insanlar nasıl karşılık verirse versinler her zaman Rab'bin Sözüne dosdoğru öğretmeye özen göstermeli. Bunun için yeri geldiğinde sıkıntıya göğüs gelecek ve İblis'in saldırılarına maruz kalacak ama Tanrı adamının işi her zaman Rab'be öncelik vererek müjdeci olarak görevini sürdürmektir.

Sonra Pavlus kendi hayatını örnek olarak sergiler. Rab'bin müjdesi uğruna canını vermeyi bekliyor, hatta, ipe çekiyordur. Burada sözünü ettiği 'adak şarabı' Rab'bin huzurunda kutsal sunu olarak dökülen ve adanmışlık temsil eden çok eski bir Yahudi geleneğiydi (M.Çıkış 29:40-41). İlginçtir ki bu gibi dökmelik sunu kurban edilen kuzunun yanında dökülürdü. Benzer şekilde Pavlus esas kurban edilen Mesih'in yanında kendi hayatını ancak dökmelik bir sunu olarak görür. Yani bizim için canını veren Mesih'in kurbanı yanında bizim de can vermemiz ne ki? Sonra Pavlus Rab uğruna verdiği mücadeleyi bir yarışa benzeterek, son çizgiye geldiğini belirtir. Onun için bu hayati mücadelede en önemli şey imanı koruyarak Rab'bi hoşnut etmektir. Artık gözleri onu karşılamaya gelen Mesih'i arıyordur. İsa'nın elinden doğruluk tacını alacağını biliyordur çünkü Rab bu kutsal zafer tacı yarışı başarıyla bitiren herkese vereceğini çok önceden bekliyordu (1.Korintliler 9:25). Birçok yerde Rab'bin müjde uğruna verdiğimiz hizmet karşılığı bizi taçlandıracağını söyler (Yakup 1:12, 1.Petrus 5:4, Vahiy 2:10). Bunun yanısıra Pavlus özellikle Rab'bin gelişini özlemle beklemenin büyük değerini de belirtir.

Son olarak Pavlus her mektupta olduğu gibi kişisel bazı talimatlar ve selamlar aktarır. İlk önce onu terk eden Dimas'tan söz ediyor, belli ki kayıplara karışan bu kardeş için çok acı çekmiştir. Aynı zamanda Rab'bin işini farklı yerlerde sürdüren Kriskis, Titus ve Tihikos'dan söz eder. Bu sırada çok eskiden yoldaşı sevgili hekim arkadaşı Luka Pavlus'un yanında. Timoteos yanına gelirken beraberinde Markos'u getirmesini de söyler. Bu çok ilginç çünkü yıllar önce Markos yüzünden Barnaba'yla Pavlus arasında çok ciddi bir sorun yaşandı, hatta yollarını ayırdılar (E.İşleri 15:39). Anlaşılan zaman geçtikçe Markos gerekli dersi aldı ve Elçi Pavlus'un güvenini öyle kazanmayı başardı ki şimdi yanına çağırılıyor. İmanlı çok büyük hatalar yapabilir ama Rab her zaman ikinci şansı tanır. Ayrıca onunla beraber Troas'tan bir kaç eşya getirmesini de istiyor. Aralarında kitaplar ve yazı derileri dikkatimizi çeker. Ölümü bekleyen Pavlus'un sonuna kadar yine Kutsal metinleri okuma isteği gerçekten ilham vericidir.

Sonra Timoteos'u kendisine karşı gelen Bakırcı İskender'den sakınmasını söyler (1.Timoteos 1:20). Kim bilir belki onun yüzünden Pavlus tutuklandı. Sonra Pavlus ilk mahkemesinden kısaca söz eder. Hiç kimse onun yanında durmamasına rağmen Pavlus kin tutmuyor, aksine yıllar önce İstefanos'tan öğrendiği gibi Rab'bin onları bağışlamasını diler (E.İşleri 7:60). Aynı zamanda mahkemede bile Rab'bin tanıklığını yapabildiğine sevinir. Dahası Peygamber Daniel'den esinlenerek Rab'bin onu aslanın ağzından kurtardığını belirtir. Ama Pavlus'un isteği ölümden kaçmak değil, esas amacı sonuna kadar Rab'bin adına leke sürmeden tanıklığını kanıyla imzalamak ve Rab'bin huzuruna kavuşmaktır. Böylece bir kaç kardeşin son selamlarını ileterek Elçi Pavlus 'Rab'bin lütfu sizlerle olsun' diyerek son mektubunu kapatır.

KAYNAKÇA

TÜRKÇE:

William MacDonald, *Kutsal Kitap Yorumu: Yeni Antlaşma Serisi*, Cilt 3, Yeni Yaşam Yayınları, 2002.

Turgay Uçal ve Derek Malcolm, *Önder: İlk Kilisede Yönetim ve Düzen*, Haberci Yayın Evi

İNGİLİZCE:

Thomas Constable Online Commentary:
<https://planobiblechapel.org/tcon/notes/pdf/1timothy.pdf>

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan [indirebilirsiniz](#).

Can Nurođlu yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)